

Č. j.:
MHMP 28902/2023
Sp. zn.:
S-MHMP 28902/2023

Vyřizuje/tel.:
Ing. Magdalena Stehlíková
236 004 217
Počet listů/příloh: -/-
Datum:
04.01.2023

Věc: Oznámení o možnosti seznámit se s návrhem plánu péče pro přírodní památku Baba pro období 2023–2032.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor ochrany prostředí jako příslušný orgán ochrany přírody podle ustanovení § 77a odst. 4 písm. f) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen zákon), oznamuje v souladu s ustanovením § 38 zákona, že byl zpracován návrh plánu péče o **přírodní památku Baba pro období 2023–2032**.

Oznamujeme tak možnost seznámit se dle § 38 odst. 3 zákona s uvedeným návrhem plánu péče. Plán péče se zpracovává pro každé chráněné území jako dokument pro směřování vývoje a lidské činnosti, zejména pro praktické zásahy v rámci péče v území.

Připomínky k návrhu plánu péče je možné zaslat písemně nejpozději do 30 dnů ode dne obdržení tohoto oznámení na odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy, Jungmannova 35, Praha 1.

Projednání a schválení plánu péče nemá vliv na územní vymezení, bližší ochranné podmínky, ani předměty ochrany přírodní památky.

Návrh plánu péče pro uvedenou přírodní památku bude zveřejněn po dobu 30 dnů na elektronické úřední desce Magistrátu hl. m. Prahy (www.praha-mesto.cz) a dále také na Portálu veřejné správy (www.portal.gov.cz).

S návrhem plánu péče se lze seznámit i na odboru ochrany prostředí, Jungmannova 35, Praha 1, 4. poschodí, dveře č. 412, vždy v úřední dny; pondělí 12–17 hod., středa od 8–18 hod. V případě osobní návštěvy doporučujeme předem kontaktovat referenta na uvedeném telefonním čísle – Ing. Magdalena Stehlíková, telefon: 236 00 4217.

S pozdravem

Ing. Ivan Bednář

vedoucí oddělení ochrany přírody a krajiny
podepsáno elektronicky

Přílohy:

1. plán péče pro přírodní památku Baba pro období 2023–2032

Plán péče o přírodní památku

BABA

**na období
2023–2032**

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

OBSAH

1. Základní údaje o zvláště chráněném území	4
1.1 Základní identifikační údaje	4
1.2 Údaje o lokalizaci území	4
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	4
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	5
1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími	6
1.6 Kategorie IUCN	6
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	6
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu	6
1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav	6
1.8 Cíl ochrany	7
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany	9
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	9
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	9
2.1.2 Přehled zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů	12
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti	14
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti	14
2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy	15
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch	15
2.4.1 Základní údaje o lesích	17
2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích	17
2.4.3 Základní údaje o útvarech neživé přírody	17
2.4.4 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky	17
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup	18
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	21
3. Plán zásahů a opatření	22
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	22
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a její složky nebo zásady jejího jiného využívání	22
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	28
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností	29
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	29
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	29
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností	30
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území	30
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	30
4. Závěrečné údaje	31
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)	31
4.2 Použité podklady a zdroje informací	31
4.3 Seznam používaných zkratk	33
4.4 Plán péče zpracoval	33
5. Přílohy	34

1. ZÁKLADNÍ ÚDAJE O ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉM ÚZEMÍ

1.1 Základní identifikační údaje

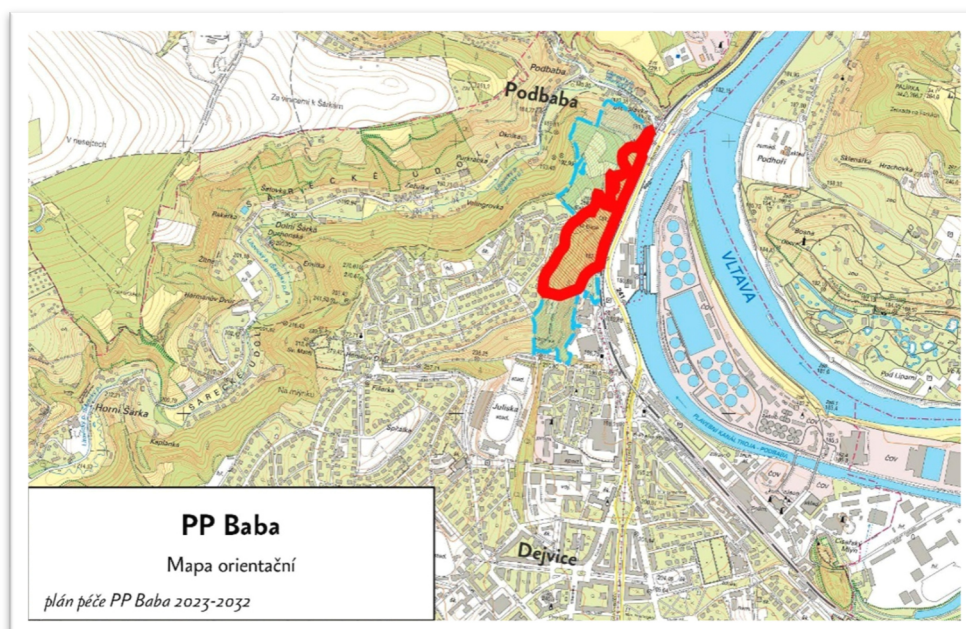
evidenční číslo:	754
kategorie ochrany:	PP (přírodní památka)
název území:	Baba
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	vyhláška
orgán, který předpis vydal:	Národní výbor hlavního města Prahy
číslo předpisu:	č. 4/1982 Sb. NV hl. m. Prahy
datum platnosti předpisu:	27. 5. 1982
datum účinnosti předpisu:	1. 9. 1982
pozměňovací vyhlášky/nařízení:	č. 17/2002 účinnost: 1. 11. 2002

1.2 Údaje o lokalizaci území

kraj:	Hl. m. Praha
okres:	Hl. m. Praha
obec s rozšířenou působností:	Praha
obec s pověřeným obecním úřadem:	Praha
obec:	Praha 6, Městská část Praha-Dejvice
katastrální území:	Dejvice

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

(zdroj: <http://nahliznidokn.cuzk.cz/>)

A) Vlastní chráněné území

Katastrální území: Dejvice [729272]

Číslo parcely podle KN	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m²)
4151/6	ostatní plocha	jiná plocha	5660	32240	19391
2482	lesní pozemek	pozemek určený k plnění funkcí lesa, menší chráněné území, památkově chráněné území	2510	1770	1770
2483	ostatní plocha	neplodná půda; menší chráněné území, památkově chráněné území	2510	143	143
2487/1 část	ostatní plocha	jiná plocha; památkově chráněné území, nemovitá kulturní památka	2510	10986	8617
2697/1 část	ostatní plocha	jiná plocha; menší chráněné území, památkově chráněné území	2355	56012	29904
				Celkem	59825

B) Ochranné pásmo chráněného území

Katastrální území: Dejvice [729272]

Číslo parcely podle KN	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m²)
2419	lesní pozemek		1440	7863	7863
2420	ostatní plocha	neplodná půda	1908	784	784
2432	zahrad		981	7065	7065
2436	zahrad		999	3911	3911
2451/1	zahrad		5166	6549	6549
2451/2	zahrad		876	20	20
2480	ostatní plocha	jiná plocha	2510	192	192
2481	lesní pozemek		2510	42960	42960
2487/1 část	ostatní plocha	jiná plocha; památkově chráněné území, nemovitá kulturní památka	2510	10986	1713
2696/2	zastavěná plocha a nádvoří		9474	19	19
2696/1	vinice		9474	2656	2656
2697/1 část	ostatní plocha	jiná plocha; menší chráněné území, památkově chráněné území	2355	56012	26100
2697/18	ostatní plocha	jiná plocha	361	462	462
2709	zahrad		3179	5462	5462
				Celkem	105756

Ochranné pásmo zahrnuje na jihu les na nelesní půdě a obnovenou vinici, na severu pak louky a mladé lesní výsadby na plošině a extenzivní sady na SV svahu k Šáreckému potoku.

Příloha: M2 – „Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma“

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	0,1770	5,0823		
vodní plochy	–	–	zamokřená plocha	–
			rybník nebo nádrž	–
			vodní tok	–
trvalé travní porosty	–	–		
orná půda	–	–		
ostatní zemědělské pozemky	–	2,5663		
ostatní plochy	5,8055	2,9251	neplodná půda	0,0143

			ostatní způsoby využití	5,7912
zastavěné plochy a nádvoří	–	19		
plocha celkem	5,9825 (dle katastru)	10,5756 (dle katastru)		

poznámka: hranice území ani hranice ochranného pásma není v GIS přesně zakreslena na hranice parcel

Přehled výměr v různých zdrojích

Přehled výměr v různých zdrojích (ha)		
	výměra CHÚ	výměra ochranného pásma
vyhlášovací dokument	7,3252	10,6902
katastr nemovitostí	5,9825	10,5756
GIS	5,9905	10,5882
oficiální údaj dle ÚSOP	5,9905	10,5882

1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími

národní park: – ne
chráněná krajinná oblast: – ne
jiný typ chráněného území: – Přírodní park Šárka-Lysolaje ; nařízení RHMP č. 10/2014

Natura 2000

ptačí oblast: – ne
evropsky významná lokalita: – CZ0110154 Kaňon Vltavy u Sedlece

Poznámka:

Evropsky významná lokalita CZ0110154 Kaňon Vltavy u Sedlece byla zařazena do národního seznamu nařízením vlády č. 371/2009 Sb. ze dne 26.10.2009, tedy již po ukončení prací na plánu péče. Doplnil se tak předchozí nedostatečný národní seznam (nařízení 132/2005 Sb.). Tato EVL je disjunktní lokalitou složenou z nejcecnějších partií Dolního Povltaví, kam patří i přírodní památka Baba.

1.6 Kategorie ÚJC

IV. – území pro péči o stanoviště/druhy

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

„Skály na levém břehu kaňonovitého údolí Vltavy s výchozy proterozoických břidlic a významnými společenstvy skal a teplomilné skalní stepi s výskytem chráněných a ohrožených druhů.“

1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav

A. ekosystémy

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
-----------	-------------------------	------------------	-----------------------

T3.3D Úzkolisté suché trávníky, porosty bez význačného výskytu vstavačovitých	40 %	Porosty skalních stepí sv. <i>Festucion valesiacae</i> . Suché trávníky na temenech skal a při horní hraně svahu. V mozaice s T6.1B a S1.2	a
T3.1* Skalní vegetace s kostravou sivou (<i>Festuca pallens</i>)	17 %	Skalní vegetace sv. <i>Alyso-Festucion pallentis</i> . V mozaice s T4.1, T6.1, S1.2, K4A. Výchozy skal a skalní stepi s velmi mělkou půdou. Suché trávníky na temenech skal a při horní hraně svahu	a, b*
T6.1B Acidofilní vegetace efemér a sukulentů – porosty bez převahy netřesku výběžkatého (<i>Jovibarba globifera</i>)	8 %	Třída <i>Koeberlinio-Cotoneastetetea</i> (syn. <i>Sedo-Scleanthetetea</i>). V mozaice s T3.1, T4.1, S1.2, K4A. Výchozy skal a skalní stepi s velmi mělkou půdou. Suché trávníky na temenech skal a při horní hraně svahu	a
K4A* Nízké xerofilní křoviny, primární porosty na skalách s druhy rodu <i>Cotoneaste</i>	8 %	V mozaice s T3.1, T4.1, T6.1B, S1.2	a, b*
S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	4 %	V mozaice s T3.1, T4.1, T6.1B, K4A	a
T4.1 Suché bylinné lemy	4 %	Teplo milné lemy okrajů křovin sv. <i>Geranium sanguinea</i> . V mozaice s T3.1, T6.1B, S1.2, K4A	a

Poznámka:

- biotopy T3.3D, T3.1, T6.1B, S1.2 a T4.1 se vyskytují v mozaice kontinuálně po většině plochy území (vyjma jižní části) a jako jednotlivé biotopy jsou těžko vylišitelné
- na zbývající rozloze se vyskytují křoviny (K3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny) a lesní porost na nelesní půdě

B. druhy

Podle § 3 odst. 1 písm. l) zákona č. 114/1992 Sb., jsou druhy součástí ekosystémů jakožto jejich živá složka. Ochrana druhů na lokalitě je tedy přímo ze zákona zajištěna ochranou ekosystémových předmětů ochrany, kterých jsou tyto druhy součástí.

C. útvary neživé přírody

útvár	geologická charakteristika	popis útvaru	kód předmětu ochrany*
Skály na levém svahu nad Vltavou	proterozoické břidlice	výrazné skalní útvary a výchozy na levobřeží Vltavy. Skály jsou do značné míry holé, jen na mírnějších místech zarůstají dřevinami. Na svazích byly provedeny různé technické úpravy na zabezpečení provozu železnice	a

*** kód předmětu ochrany:**

- a – předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ
- b – předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhl. č. 166/2005 Sb., hvězdičkou (*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy)
- c – další významný ekosystém nebo jeho složka, který je navržen k doplnění mezi předměty ochrany ZCHÚ (vizte i kap. 3.4)

1.8 Cíl ochrany

Dlouhodobým cílem je zachování nelesních biotopů xerothermních trávníků a skal ve stále více se fragmentující krajině na okraji velkoměsta (obytná zástavba, dopravní komunikace, zarůstání xerothermního bezlesí dřevinami). Území má mimořádný význam z hlediska vědeckého a ochranného; jedná se o jedno z nejvýznamnějších nalezišť hmyzu na území Velké Prahy. Proto je naprosto nezbytné podniknout dostatečné kroky k uchování spektra zdejších druhů, zejména odstraňovat nálet dřevin a zajistit pastvu stepních trávníků. Území je významnou krajinnou dominantou.

A. ekosystémy

ekosystém	cíle ochrany	indikátory stavu
T3.3D Úzkolisté suché trávníky, porosty bez význačného výskytu vstavačovitých	zachování a zlepšování společenstva	<ul style="list-style-type: none"> • výskyt diagnostických druhů • s minimálním pokryvem dřevin • nízké zastoupení invazních a ruderálních druhů
T3.1* Skalní vegetace s kostřavou sivou (<i>Festuca pallens</i>)	zachování a zlepšování společenstva	<ul style="list-style-type: none"> • výskyt diagnostických druhů • s minimálním pokryvem dřevin • nízké zastoupení invazních a ruderálních druhů
T6.1B Acidofilní vegetace efemér a sukulentů – porosty bez převahy netřesku výběžkatého (<i>Jovibarba globifera</i>)	zachování a zlepšování společenstva	<ul style="list-style-type: none"> • výskyt diagnostických druhů • s minimálním pokryvem dřevin • nízké zastoupení invazních a ruderálních druhů
K4A* Nízké xerofilní křoviny, primární porosty na skalách s druhy rodu <i>Cotoneaster</i>	zachování a zlepšování společenstva	<ul style="list-style-type: none"> • výskyt diagnostických druhů • s minimálním pokryvem dřevin • nízké zastoupení invazních a ruderálních druhů
S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	zachování a zlepšování společenstva	<ul style="list-style-type: none"> • výskyt diagnostických druhů • s minimálním pokryvem dřevin • nízké zastoupení invazních a ruderálních druhů
T4.1 Suché bylinné lemy	zachování a zlepšování společenstva	<ul style="list-style-type: none"> • výskyt diagnostických druhů • s minimálním pokryvem dřevin • nízké zastoupení invazních a ruderálních druhů

B. druhy

–

C. útvary neživé přírody

útvary	cíle ochrany	indikátory stavu
Skály na levém svahu nad Vltavou	proterozoické břidlice a droby	<ul style="list-style-type: none"> • s nízkým pokryvem dřevinné vegetace • rozpad skal a zasucování v patě

2. ROZBOR STAVU ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ S OHLEDEM NA PŘEDMĚT OCHRANY

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Území se nachází na levobřeží Vltavy při severním okraji Prahy na území městské části Praha– Dejvice. Jedná se o skály a stráně nad železniční tratí na levém břehu Vltavy jižně od ústí Šáreckého potoka.

Geologie a pedologie

Z geologického hlediska jde o monotónní sled střídajících se drob a břidlic kralupsko- zbraslavské skupiny svrchního proterozoika v přirozených skalních výchozech. Břidlice jsou slabě oblastně přeměněny ve stadiu slabé kontaktní metamorfózy a anchimetamorfózy. Na několika místech jsou v břidlicích žíly tonalitového porfyritu.

Z kvartérních sedimentů se na horních hranách svahů místy uplatňují pleistocénní štěrkové terasy Vltavy a v severní polovině území spraše (s příměsí hrubé frakce), které štěrkovou terasu překrývají. Z půd mají převahu středně úživné až kyselé rankery a prorankery.

Geomorfologie

Území leží v geomorfologické jednotce Pražská plošina.

Svahy údolí jsou obráceny k V–JV, jsou však značně členité, protože jsou rozbrázděny roklemi a zářezy, na které je vázána pestrá mozaika stanovišť. Na příčných hřebících se tedy vyskytují mikrostanoviště s jižní i severní orientací. Nadmořská výška území je 185–260 m.

Charakteristika území:

Bioregion	Řipský (1.2)
Fytogeografické členění	Dolní Povltaví (9)
Geomorfologická jednotka	Pražská plošina (VA2)
Klimatická oblast	teplá 2 (T2)
Přírodní lesní oblast	Polabí (17)
Lesní hospodářský úsek	Hl. m. Praha (117201, ..31. 12. 2023)
Minimální nadmořská výška (m)	185
Maximální nadmořská výška (m)	260

Krajinná charakteristika

Jedná se o geomorfologicky a krajinářsky výraznou část vltavského údolí v severní části Prahy. Samotná Baba s romantickou zříceninou z poloviny 19. století je výrazným krajinným prvkem, utvářejícím krajinný ráz oblasti. Tato část Prahy postupně ztrácí dřívější převážně zemědělský příměstský charakter a stává se předpolím velkoměsta.

Velmi pozitivní roli

v ochraně krajinného rázu zde sehrálo vyhlášení přírodního parku Šárka-Lysolaje. Výrazné změny, kterými prošla zdejší krajina v uplynulých desetiletích dokumentuje ZÍMOVÁ 2008, která řeší pomocí analýzy leteckých snímků v GIS problematiku historického vývoje krajiny na území přírodního parku Šárka–Lysolaje mezi lety 1938 a 2003. V této práci bylo zjištěno, že se zde výrazně snížilo zastoupení orné půdy, z původních 35 % z celkové rozlohy na dnešních 6 % a naopak, že velký nárůst zaznamenala plocha lesů, které nyní tvoří téměř 60 % z celkového území oproti 28 % z roku 1938.

Z fytogeografického hlediska leží území v okrese 9. Dolní Povltaví (SKALICKÝ 1988), přičemž se jedná o vysoce reprezentativní ukázkou tohoto fytochorionu.

BOTA

Na území přírodní památky jsou přítomna společenstva skal, skalních spár a drovin na strmých stěnách, vrcholové plošinky místy obohacené spraší porůstají teplomilné travníky. Rýhy a rokle zarůstá nálet dřevin. Jde o

bohaté naleziště teplomilné fauny. Území je pod antropickým tlakem již od doby bronzové – na navazující plošině bylo prokázáno významné sídliště.

Flóra a vegetace

(dle KARLÍK 2008, LOŽEK et al. 2005 in KARLÍK 2008, aj.):

V území lze nalézt společenstva:

- **na osluněných skalních stěnách** roste společenstvo tařice skalní a kostřavy sivé (as. *Festuco pallentis-Auñietum saxatilis*)
- **na pozvolnějších svazích** s primitivní půdou společenstvo se seselem sivým (as. *Seselio ossei-Festucetum pallentis*)
- **na suchých drovinách** společenstvo ploníku chluponosného a chmerku vytrvalého (as. *Polytrichum piliferum-Scloanthetum pennis*)

Součástí těchto společenstev je řada vzácných druhů, např. křivatec český (*Gagea bohemica*), locika vytrvalá (*Lactuca pennis*), vzácné jestřábníky (např. *Hieracium schmidtii*) a chlupáčky (např. *Pilosella cymosa*, *P. echioides*).

- **na teráskách s minerálně bohatým substrátem** je vyvinuto společenstvo as. *Sedo albi-Allietum montani*
- **na vrcholových plošinkách obohaňených spraší** se vyskytují společenstva kostřavových teplomilných trávníků (as. *Elysimum cypripifolii-Festucetum valesiacae*) v nichž dominuje kostřava walliská (*Festuca valesiaca*) a k. žlábkatá (*F. rupicola*) spolu s trýzelem škardolistým (*Elysimum cypripifolium*), modřencem tenkokvětým (*Muscaria tenuiflorum*), a fytogeograficky mezním prvkem omanem německým (*Inula germanica*)

Dále v rýhách rostou teplomilné křoviny s převahou hlohů (*Crataegus* sp.), růží (*Rosa* sp.) a trnky (*Prunus spinosa*), v jejich lemech společenstvo kakostu krvavého (*Geranium sanguineum*) a třemdavy bílé (*Dictamnus albus*) (as. *Thymus alpestris-Geranium sanguineum*).

Na vystupujících skalních ostrožnách lze pozorovat výrazný rozdíl ve vegetaci osluněné jižní stěny s tařicí skalní (*Auñia saxatilis*) a kostřavou sivou (*Festuca pallens*) oproti zastíněné stěně severní, na které roste především osladič obecný *Polypodium vulgare*, kokořík vonný *Polygonatum odoratum* a metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*) (svaz *Androsacion vandellii*).

Úpatí skal bylo zalesněno trnovníkem akátem (*Robinia pseudacacia*), který úspěšně postupuje roklemi do horních částí svahu.

Oblast Baby (v širším slova smyslu, tj. včetně Podbabských skal) patřila k **bryologické** nejnavštěvovanější a nejprozkoumanější územím v Praze. Právě na této lokalitě byla poprvé v ČR sbírána xerothermní játrovka *Mannia fragrans*. Tato játrovka se na Babě vyskytuje patrně dosud (terásky v dolní části svahu při trati, VÁŇA 1994).

KARLÍK & ŘEZÁČ (2008) v botanické rešerši území uvádí toto:

„Během inventarizace cévnatých rostlin v roce 2008 bylo nalezeno 236 druhů. KUBÍKOVÁ et al. (1982) z této lokality uvádí 189 druhů a SMRČEK (1989) 292 druhů.

SMRČEK zde oproti KUBÍKOVÉ et al. nenalezl 12 druhů např.:

- Achillea collina* (pravděpodobně druh nerozeznal)
- Androsace elongata* (efemerní druh, r. 1980 pozorován ve velkém množství na úhuru u zříceniny)
- Callix palustris* (snad druh nerozeznal)
- Lamium amplexicaule* (ruderalní druh narušovaných půd)
- Inula conyza* (pravděpodobně druh nerozeznal)
- Thlaspi caeruleum* (druh snad vymizel)
- Veronica spicata* (pravděpodobně druh přehlédl)

Oproti KUBÍKOVÉ et al. zde SMRČEK našel navíc např.:

- Collydalys pumila* (nalezen pod trnkami, druh dubohabřin, v okolí Prahy se pravidelně objevující v druhotné dřevinné vegetaci)
- Cepis foetida*
- Egeon annuus*
- Gagea bohemica* (sešlapávaná temena skal na jižním okraji PP Baba, dříve pravděpodobně kvůli časnému jarnímu výskytu a sterilitě většiny populace přehlížen)
- Hieracium cespitosum* (možná záměna s *H. echinoides*, *H. cymosum* či kříženců, *H. cespitosum* bylo recentně 2008 zaznamenáno na méně exponovaných svazích v závěru Šáreckého údolí)
- Malva moschata* (kolem trati, snad záměna s *M. alcea*)
- Silene otites* (KUBÍKOVÁ et al 1982 neuvádí z celého Šáreckého údolí snad kvůli tiskové chybě)
- Verbasicum densiflorum* (proniká na skály v celém vltavském údolí)
- Veronica opaca* (kriticky ohrožený druh, snad záměna s *V. polita*, obnažená půda po vysekaných akátech)

Jak již KUBÍKOVÁ, tak SMRČEK upozorňují na šíření ovsíku.“

Fauna

(dle KARLÍK 2008, LOŽEK et al. 2005 in KARLÍK 2008, aj.):

Jedná se o velmi významnou lokalitu teplomilných bezobratlých živočichů.

Z **blanokřídlých** zde žije řada vzácných druhů, např. samotářské včely (*Megachile apicalis*, vyloženě jižní druh *Rophites alpinus*, *Rophites tristis*, *Anthophora aestivalis*), zlatěnky *Chrysoscelus scutellatus*, *Ch. ruficornis* vázané na nejteplejší stanoviště, jízlivka *Allodynerus delphinalis*, bodruška *Cephus pulchellus*, kutilky *Belomicus italicus* a *Ammoplanus pennsylvanicus*, teplomilné kutilky *Ceclis albifasciata*, *Belomicus italicus*, *Amisimoplanus pennsylvanicus*, *Ammoplanus pennsylvanicus*, *Ammoplanus hoffmanni* a *Belomicus obscurus* a paličatka *Amasis obscurus*, vázaná na kakost krvavý.

Z **rovnokřídlého hmyzu** můžeme jmenovat cvrčivce révového (*Oecanthus pellucens*) a teplomilnou kobylku *Leptophyes albivittata*.

Z **kříků** zde žije stepní druh *Enantiocephalus coarctatus*.

Vyskytuje se zde mnoho druhů vzácných **ploštíků** (např. *Nabis foveolatus*, *Alloeophthalmus flavipes*, *Psephenus guttula*, očnatka *Leptopus maculatus*, sítnatka *Tingis aeneolus* a drobné, strukturou povrchu překrásné sítnatky *Galeatus maculatus*, *Galeatus spiniferus* a *Galeatus angusticollis*).

Z **krasů** se zde vyskytuje vzácný drobný druh *Cylindromorphus bifrons*, stepní krasci *Habroloma germani* vyvíjející se v kakostu krvavém a *Agallus angusticollis* vyvíjející se na jilmu habrolistém.

Ze **střevlíků** jse zde vyskytují vzácné druhy *Notiophilus fuscipes*, *Dyschirius bonellii*, *Masophaeus wettehallii*, a *Cymindis axillaris*.

Z **mandelinek** bylo zjištěno přes 20 druhů, např. reliktní *Coptocephala rubicunda*, *Labidostomis lucida* a *Cryptocephalus elegantulus*, *C. vittata*, *Entomoscelis adonidis*, *Lupeus flavipes*, *Longitarsus notatus*, *L. foudasi*, *L. helvolus*, *L. nanus*, *L. minusculus*, *Agopus ahrensii*, *Dibolia cynoglossi*, *Psylliodes illyricus*, *P. instabilis*.

Z **nosatců** se zde vyskytují bezkřídlí stepní *Otiophthalmus velutinus*, *O. fullo*, *Omius rotundatus*, *Tachyphloeus alpinus*, *T. spinimanus*, *T. pectus*, *T. angustisetulus* a *T. asperatus*, dále druhy *Apion penetrans*, *A. ruficornis*, *Comasinus setiger*, *Sibinia phalerata*, *Donus tessellatus*, *Hypocidus fuscicornis*, *Ceutothynchus ignitus*, *C. lukei*, *C. phenax*, *Gymnaetron plantaginis*, *Rhamphus subaeneus*.

Z **tesaříků** se zde vyskytují vzácné druhy *Obeidia erythrocephala* vyvíjející se v pryšci chvojce a *Phytoecia pustulata* vyvíjející se na řebříčku.

Za zmínku stojí i výskyt brouka *Ctenopus flavus*.

Z velkého bohatství **motýlů** zde najdeme např. můru osenici mnohoskvrnnou (*Chrysotus multangula*) a bodlákovou (*Dychagyris candelisequa*), vřetenušku *Zygaena laeta*, soumráčníky *Caenichus alceae* a *Pyrgus caelestis*, modráška rozchodníkového (*Scolitantides orion*) vázaného na rozchodník a nesytku šťovíkovou (*Synansphecchia annulifrons*), drobné teplomilné motýly vakonoše *Eumasia palmetella* a pernatušku *Mastomachus lunaedactyla*, je zde i vzácný stepní obaleč *Pelochrista infidana* žijící na pelyňku ladiním a velmi

vzácný stepní pouzdrovníček *Coleophora galatellae*. Na trnku je potravně vázán chráněný otakárek ovocný (*Iphiclides podalirius*), ostruháček kapiníkový (*Satyrus acaciae*), ostruháček trnkový (*Satyrus spini*), *Therapicapa* a *Babta picta*.

Z **pavouků** zde žije reliktní druh černozemních stepí sklípkánek pontický (*Atypus muralis*), stepník rudý (*Eresus kollari*), vzácný teplomilný slíďák (*Alopecosa schmidtii*), západník (*Clubiona brevipes*), skákavka (*Talavera aequipes*), skálovka (*Zelotes longipes*) a ostník (*Ebaphana*).

Fauna **měkkýšů** je poměrně chudá, za zmínku stojí významný druh sutí *Oxychilus glaber* a citlivý druh skalních stepí *Pupilla tetrica* a teplomilná páskovka žíhaná (*Cepaea vindobonensis*).

Z **obratlovců** zde bývá spatřena ohrožená ještěrka zelená (*Lacerta viridis*) a užovka hladká (*Colubella austriaca*). Je tu též časté hnízdiště poštolky obecné (*Falco tinnunculus*), z pěvců ťuhýka obecného (*Lanius collurio*) a běžných křovinných druhů (pěnic apod.). V minulosti zde hnízdily kavky obecné (*Corvus monedula*).

K rovnokřídlým MARHOUL (2013) uvádí:

Z hlediska rovnokřídlých je lokalita významná.

Za zajímavých druhů byla v území zjištěna kobylka tečkovaná, především na nepůvodních keřích (pámelník bílý, *Symphoricarpos albus*, šeřík obecný, *Syringa vulgaris*) v severní části PP. Z dalších biotopově náročnějších druhů se zde vyskytuje saranče lesní, saranče štíhlá, saranče modrokřídlá a kobylka šedá.

Udává nalezené druhy:

Chorthippus apricaensis (saranče širokokřídlá)
Chorthippus biguttulus (saranče měnlivá)
Chorthippus brunneus (saranče dlouhokřídlá)
Chorthippus mollis (saranče štíhlá)
Chorthippus vagans (saranče lesní)
Leptophyes albivittata (kobylka bělopruhá)
Leptophyes punctatissima (kobylka tečkovaná), faunisticky významný druh
Metoptoteles beselii (kobylka luční)
Nemobius sylvestris (cvrček lesní)
Oecanthus pellucens (cvrčivec révový)
Oedipoda caerulea (saranče modrokřídlá)
Pholidoptera griseoaptera (kobylka křovištní)
Platyleis albopunctata (kobylka šedá)
Tettigonia viridissima (kobylka zelená)

Kvalita a význam území jako celku

Lokalita je mimořádně významná z hlediska vědeckého a ochranného. Nachází se zde mimořádně bohatá fauna stepních bezobratlých živočichů. Území je charakteristickou ukázkou přírody dolního Povltaví. Jedná se o klasickou lokalitu, kterou hojně navštěvovali přírodovědci již v 19. století.

2.1.2 Přehled zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

Seznam druhů vedených v červeném seznamu a v seznamu zvláště chráněných druhů (ZCHD) zaznamenaných v chráněném území						
Název druh	Aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	Kategorie ohrožení podle vyhl. 395/1992 Sb. a stupeň ohrožení dle červeného seznamu			Popis biotopu druhu	
		2017	2012	druhovú ochrana		
ROSTLINY						
kavyl Ivanův	bohatá populace	NT	C3	ŠO	horní partie skalních stepí	

(<i>Stipa pennata</i>)	(Kohlík 2021, Karlík & Řezáč 2008)				
modřenec tenkokvětý (<i>Muscaea tenuiflorum</i>)	bohatá populace (Kohlík 2021, Karlík & Řezáč 2008)	VU	C2	–	horní partie skalních stepí
tařice skalní (<i>Auðinia saxatilis</i>)	velice bohatá populace (Kohlík 2021, Karlík & Řezáč 2008)	NT	C4	§O	skály nad železnicí
třemdava bílá (<i>Dictamnus albus</i>)	několik desítek jedinců (Kohlík 2021, Karlík & Řezáč 2008)	NT	C3	§O	suťový žleb pod zříceninou
oman německý (<i>Inula germanica</i>)	bohatá populace (Karlík & Řezáč 2008)	EN	C2	§SO	skalní travnatá step v horních partiích svahů
Jetel žíhaný (<i>Trifolium stictatum</i>)	několik trsů (Karlík & Řezáč 2008)	EN	C1	–	horní partie skalních stepí
jestřábík hadincový (<i>Hieracium echinoides</i>)	nohatá populace (Karlík & Řezáč 2008)	VU	C3	–	skalní stepi
třemdava bílá (<i>Dictamnus albus</i>)	několik desítek jedinců (Kohlík 2021, Karlík & Řezáč 2008)	NT	–	§O	žleb se suti pod zříceninou
ŽIVOČIŠNOST					
plazi				–	
ještěrka zelená (<i>Lacerta viridis</i>)	pozorování 2 jedinci (Karlík & Řezáč 2008)	EN	O	§KO	travnatá step na hlubší půdě. Populace zde je považována za největší v Praze
užovka hladká (<i>Colubella austriaca</i>)	během průzkumu nalezena 1 svlečka ve střední části území (Karlík & Řezáč 2008)	VU	–	§SO	skalní step
ptáci					
čuhýk obecný (<i>Lanius collurio</i>)	během průzkumu Karlík & Řezáč 2008 nezaznamenán, výskyt však vysoce pravděpodobný	NT	–	§O	
motýli					
otakárek ovocný (<i>Iphiclides podalirius</i>)	pozorování 1 jedinec (SMPMZ 2018, Karlík & Řezáč 2008)	NT	–	§O	v horních partiích svahů
vřetenuška pozdní (<i>Zygaena laeta</i>)	SMPMZ 2018	EN		–	
žlutásek jižní (<i>Colias alfacensis</i>)	SMPMZ 2018	VU		–	
modrásek vikvicový (<i>Polyommatus colidon</i>)	SMPMZ 2018	VU		–	
ostruháček trnkový (<i>Satyrus spini</i>)	SMPMZ 2018	VU		–	
modrásek rozhodníkový (<i>Scolitantides oion</i>)	SMPMZ 2018	VU		–	
soumračník slézový (<i>Calpodus alceae</i>)	SMPMZ 2018	NT		–	
ostruháček ostružinový (<i>Callophrys rubi</i>)	SMPMZ 2018	NT		–	

Pozn.: v území se vyskytovaly i další chráněné druhy rostlin, jejichž výskyt se však nepodařilo procentně (2008) potvrdit

Legenda:

Červený seznam

2017 (Grulich a Chobot 2017):

CR – critically endangered (kriticky ohrožený)
 EN – endangered (ohrožený)
 VU – vulnerable (zranitelný)
 NT – near threatened (téměř ohrožený)
 LC – least concern (málo dotčený)
 DD – data deficient (druh, o němž jsou nedostatečné údaje)

2012 (Grulich 2012):

C1t – kriticky ohrožený kvůli trendu mizení
 C2t – silně ohrožený kvůli trendu mizení
 C2r – silně ohrožený kvůli vzácnosti
 C2b – silně ohrožený kvůli trendu mizení i kvůli vzácnosti
 C3 – ohrožený
 C4a – vzácnější taxon vyžadující další pozornost, méně ohrožený
 C4b – vzácnější taxon vyžadující další pozornost, dosud nedostatečně prostudovaný

Druhová ochrana – Zvláště chráněné druhy (ZCHD; zákon 114/1992 Sb., vyhl. 395)

§KO – chráněný v kategorii kriticky ohrožený
 §SO – chráněný v kategorii silně ohrožený
 §O – chráněný v kategorii ohrožený

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti**a) abiotické disturbanční činitele**

Lokálně může být ohrožením např. řízení skal.

b) biotické disturbanční činitele

Zásadním přímo ohrožujícím faktorem ovlivňujícím výskyt jak rostlinných, tak živočišných společenstev, zvláště bezobratlých, je zarůstání dřevinnou vegetací.

Jako potenciální riziko ohrožující ochranné pásmo, z něž by se negativní vlivy mohly šířit přímo do CHÚ, se jeví obytná zástavba a s ní stoupající návštěvnost území.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti**a) ochrana přírody**

- Jedním z hlavních problémů CHÚ je šíření dřevin, jako důsledek ukončení pastvy. První zásahy na odstraňování dřevin, konkrétně akátu probíhaly, dle dokladů v rezervační knize, od roku 1974 a od té doby probíhá odstraňování této invazní dřeviny, jakož i dalších nežádoucích dřevin s přestávkami až do současnosti. Zpočátku nebyl z obav z vedlejších účinků aplikován arboricid a likvidace akátu byla díky velké kořenové výmladnosti obzvlášť obtížná. (MAKÁSEK, rezervační kniha)
- Během února roku 1982 proběhlo na stanovených plochách vypalování stařiny (MAKÁSEK, rezervační kniha)
- V roce 1976 proběhla výsadba a sjeze dubu zimního (*Quercus petraea*) do ploch po vykáceném akátu. Tato výsadba a sjez nebyla úspěšná (duby přes léto uschly). Následně byla provedena výsadba dubu pod porost akátu podél plotu zahrady č. 2696. Použité žaludy a semenáčky pocházely z lokality Ve studeném v Praze-Krči. (STREJČEK, rezervační kniha)
- Velká pozornost při kontrolách území byla věnována vypalování travnatých porostů provozem parní trakce o čemž svědčí opakované zmínky v rezervační knize z průběhu celých
- 60. let. V roce 1968 byla vypálena značná část území („velký rondel“) z jiné příčiny. (STREJČEK, rezervační kniha)

b) zemědělské hospodaření

- S vlivem člověka a zemědělským využíváním území (pastva, při plošně případně i poláření) je třeba počítat od eneolitu – pozdní doby kamenné, ze které je z této oblasti doloženo husté osídlení (Podbaba, Bubeneč, Dejvice) (LOŽEK et al. 2005). Pravěké sídliště bylo z mladšího období doloženo i přímo na Babě (LOŽEK et al. 2005, ZÍMOVÁ 2008)
- V posledních stoletích byla lokalita využívána jako pastvina. Klíčová byla pastva koz, která zde probíhala ještě za druhé světové války a těsně po ní (LOŽEK 1992)
- V souvislosti s řízenou péčí o území zde od roku 2000 probíhá pastva smíšeného stáda ovcí a koz.

- V minulosti byla ecese křovin brzděna pravidelnou pastvou a později i vypalováním svahů díky parní trakci železnice. Díky ukončení pastvy po 2. světové válce a hromadění živin (imise dusíku ze vzduchu) dochází k šíření dřevin a mezofilizaci travinných porostů
- V posledních letech probíhající každoroční řízená pastva zřejmě není dostatečná, aby zvrátila negativní trend

2) rekreace a sport

Území je významným turistickým cílem již dlouhou dobu; v polovině 19. stol. zde byla vystavěna romantická zřícenina. PP Baba je často navštěvována i v současnosti, nejfrekventovanější je step ve střední části poblíž zříceniny. Ve velké míře je navštěvována zejména lidmi bydlícími v blízkém okolí. Vysoká návštěvnost způsobuje sešlap až ruderalizaci porostů. Sešlap je sice do jisté míry pozitivní, v nejexponovanějších partiích je však již na hranici únosnosti, zejména když je doprovázen eutrofizací a ruderalizací porostů. Zanechávány jsou na místě odpadky a výkaly.

d) jiné způsoby využívání

Při stavbě železniční trati v 19. stol. byly spodní části skal odstříleny a byl vybudován kamenný násep. Za uplynulých více než 150 let nabyly upravené úseky skal již do značné míry přírodní ráz, násep se navíc projevil jako vhodné náhradní stanoviště drobné fauny (např. *Cepaea vindobonensis*) (Ložek 1992). V letech 2000 až 2003 probíhala výstavba železničního koridoru, při které byly stěny skal čištěny a zajišťovány sítěmi.

Při provozu železnice v době parní trakce docházelo k vypalování porostů a negativnímu ovlivnění dolních partií skal popílkem.

V posledních desetiletích sice již negativní vliv parních lokomotiv ustal, zato však enormně stoupl zatížení zplodinami ze silniční dopravy.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy

Přírodní park Šárka-Lysolaje (nařízení RHMP č. 10/2014) vyhlášen v roce 1990.

2.4 SOUČASNÝ STAV ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ A PŘEHLED DÍLČÍCH PLOCH

Území PP Baba bylo rozděleno do šestnácti dílčích ploch. Každá dílčí plocha je stručně charakterizována a jsou uvedena navrhovaná opatření.

Zákres dílčích ploch do mapy je v příloze. Pokud není výslovně rozlišena minimální a optimální varianta zásahů, jsou uvedené zásahy považovány za velmi potřebné (tj. minimální).

č.	Dílčí plocha – lokalizace	plocha	Charakteristika	návrh péče
1	Severní úžlabina		Výchozy skalek, teplomilné lemy, nízké xerofilní křoviny (<i>Cotoneaster integerrimus</i> , <i>Rosa gallica</i>) i vysoké křoviny (trnka, hloh, mahalebka, růže šípková); dále chrpa chlumní <i>Centaurea tiumfettii</i> , hojně tolita <i>Vincetoxicum hündinaria</i> ; odlišný charakter než zbytek území, floristicky pestřejší, nejspíše i mírně bazické. Různá technická opatření	redukce dřevin o 1/2, optimálně o 2/3; přitom ponechat skalníky a růži keltskou bez zásahu; pastva na volno; alternativou může být pastva koz v oplůtku <i>Management působící:</i> <i>Dlouhodobí cíl:</i>
2	Skály a rokle v severní části území		Skály s nevelkým podílem dřevin. Různá technická opatření (plotové zábrany, zasíťování skal nad tratí kovovými sítěmi)	zamezit šíření křovin, odstraňování výmladků
3	Velká step a skály ve středu území pod zříceninou		Na skalách typické společenstvo s tařicí <i>Auðnia saxatilis</i> a kostřavou <i>Festuca pallens</i> ; na temeni stepi s kostřavou walliskou <i>Festuca valesiaca</i> , které jsou dosti sešlapávané a vesměs i značně ruderalizované; v důsledku četných ostrůvků křovin výrazná mezofilizace (zejm. Z část plochy, zde hojně <i>Thinopyrum intermedium</i>). Na skalnatých hřebcích se vyskytují teplomilné lemy s třemdavou <i>Dictamnus albus</i> a s hojným omanem německým <i>Inula germanica</i> . Různá technická opatření (plotové zábrany, zasíťování skal nad tratí kovovými sítěmi)	pastva; odstraňování výhonů (zejm. trnky) šířících se z okolních porostů dřevin; optimálně kosit 2 × ročně třtinu v SV části plochy (u pěšiny)
4	Jižní step		Step s řídkou pokryvností bylinného patra (sv. <i>Festucion valesiaca</i>)	pastva
5	Nejjížnější step		Velmi dobře zachovalá step (sv. <i>Festucion valesiaca</i>) s <i>Festuca valesiaca</i> , <i>Caex humilis</i> , <i>Stipa capillata</i> ; poměrně hojný nálet mladých dřevin v ploše a zejména v dolním okraji plochy: mléč, růže šípková, hloh	odstranění 2/3 dřevin; pastva
6	Horní hrany svahu na spraši		Zapojený trávník podél hrany svahu na spraši s dominantními statnými travami: ovsík <i>Alophenanthum elatior</i> , pýr <i>Thinopyrum intermedium</i> , srha <i>Dactylis glomerata</i> ; v jednom místě obnažený „sprašový“ svah; kavyl <i>Stipa capillata</i> , vzácně chřest <i>Asperagus officinalis</i>	pastva; optimálně i seč
7	Křoviny s převahou trnky		Křoviny různého vzrůstu a velikosti s převahou trnky, dále hloh, růže šípková, místy jasan a bez černý (křovina přiléhající z JV ke zřícenině)	minimální varianta: zabránit rozšiřování křovin (zejm. odstraňování výhonů křovinořezem); optimální varianta: redukovat křoviny na 1/2 stávající rozlohy
8	Porosty dřevin pod skalami		Pásky dřevin (zejm. mladé jasanů, méně babyka) pod dvěma skalními výchozy v	odstranění dřevin; alternativou může být pastva koz v oplůtku

			jižní polovině území	S 11
9	Velká plocha s odstraněným akátem		Plocha s vykácenými akáty (cca 2006 a cca 2019) s pařezy cca 0,5–1 m a s aplikací herbicidu; ponechány hrušně	odstranit/spálit velkou haldou větví, která zde zůstala po redukci dřevin; údržba trávníku pastvou, případně vyžínáním
10	Les v jižní části území		V jižní a východní části hojně akát (60 %) a jasan (včetně statných ex.), příměs stromového hlohu, velkých dubů letních, habru, mléče, lísky; na zbytku plochy jasanu a/nebo křoviny (hloh, růže); podrost chudý, pod jasanu nitrofilní: např. vlaštovičník <i>Chelidonium majus</i> , mahónie <i>Mahonia aquifolium</i>	ponechat bez zásahu; v dlouhodobém horizontu postupně eliminovat akát – vzhledem k jeho extrémní výmladnosti po pokácení doporučujeme spíše nechat stávající jedince dožít, eliminovat nové jedince akátu
11	Jasanová rokle pod skálou		Rokle s dominantním jasanem na severním okraji lesa pod velkou skálou s xerothermními skalními společenstvy, která je přistiňována stromy	v minulém období zde již proběhla redukce dřevin (z úpatí skály); v minimální variantě ponechat bez zásahu (pouze odstranit výmladky po předchozí redukci); v optimální variantě pokračovat v redukci stromů (pokácet další řadu stromů na okraji porostu)
12	Místo s odstraněním akátu u plotu zahrady		Proběhla likvidace akátu	odstraňování výmladků
13	Porost dřevin na lesní půdě		Různě starý nálet jasanu (převažují stromky do 20 let), příměs hlohu	ponechat bez zásahu
14	Nálet dřevin – hrušně		Trnka a hojný nálet jasanu, skupinka starých hrušní	odstranit všechny jasanu, redukovat trnku o ½, ponechat hrušně
15	Nálet dřevin – babyka		Porost odumírající babyky, méně též hloh	v minimální variantě bez zásahu; v optimální variantě redukovat rozlohu
16	Mezofilní trávníky podél JZ okraje území		Z části sečené trávníky v okrajové části ZCHÚ (zčásti již vně); intenzivní vliv venčení psů (výkaly); představuje velmi potřebné „nárazníkové pásmo“, výskyt ještěrky zelené	Eliminovat vyvážení zahradního odpadu (situace se oproti minulému období patrně dost zlepšila); plochu je možné kosit (zajišťuje patrně městská část) a odstraňovat dřeviny

2.4.1 Základní údaje o lesích

V území se nachází pouze jedna nevelká parcela (č. 2482), která je vedena jako lesní pozemek. Tato parcela složitěho tvaru je ve skutečnosti více než z poloviny tvořena travním porostem na spraši. Zbytek parcely je různověký nálet jasanu na ještě cca před 20 lety převážně holou plochu. Vzhledem ke skutečnosti, že se uvedený pozemek nachází v majetku Hl. m. Prahy, tak by jeho obhospodařování jako „pastviny“ nemělo činit formální potíže.

V J části území se nachází pouze porost lesního charakteru na parcele vedené jako ostatní plocha.

Je třeba zdůraznit, že les není předmětem ochrany v území, a tak by jeho části ani neměly být jako les obhospodařovány. Naopak je nezbytné výskyt dřevin co nejvíce omezit.

2.4.2 Základní údaje o rybníku, vodním nádrži a točích

V území se vodní plochy nenachází.

2.4.3 Základní údaje o útvarech neživé přírody

Jedním z hlavních předmětů ochrany jsou skály na vltavských svazích, které jsou tvořeny proterozoickými břidlicemi a drobami a místy jsou obohaceny porfyritem. Z důvodu zabezpečení provozu na železniční trati byly na svazích v letech 2000–2003 provedeny různé technické úpravy (sítě, očištění a zpevnění skal).

Pestrost stanovištních poměrů zvyšují při horní hraně svahu návěje spraše, kterými je ovlivněna severní třetina území. Vyskytuje se zde jeden výraznější profil, ze kterého je patrné, že je zdejší „spraš“ smíšeného původu – jsou v ní obsaženy i částice šterkové frakce. Výskyt spraší v PP Baba je méně výrazný a je zde na ně vázán nižší počet vzácných druhů nežli na sousední lokalitě Podbabské skály.

Vizte také geologickou charakteristiku v kap. 2.1.

2.4.4 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky

Naprostou většinu ZCHÚ tvoří nelesní pozemky a sice v kategorii ostatní plocha/jiná plocha. V různé míře se na nich vyskytují porosty dřevin, mezi nimi i invazní druhy, zejména akát. Celkové množství dřevin je zapotřebí redukovat a zvláštní péči přitom věnovat právě akátu.

Vizte podobný popis v tabulce dílčích ploch výše kapitoly.

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup

Po ukončení pastvy koz krátce po druhé světové válce bylo dlouhou dobu jediným významným „managementem“ vypalování porostů způsobené jiskrami parních lokomotiv. Území začalo silně zarůstat dřevinami, které posléze začaly být odstraňovány ochránáři. Redukce dřevin je značně obtížná jednak kvůli výmladkům a také díky náročnému terénu. Přesto byl docílen značný úspěch v potírání akátu. V redukci dřevin je třeba pokračovat alespoň v dosavadní intenzitě.

Od roku 2000 se podařilo zavést každoroční přepasení smíšeným stádem ovcí a koz. Znovuzavedení pastvy je vzhledem ke všem komplikacím (návštěvnost lokality, železniční trať) veliký úspěch ochrany přírody. Její efekt pro odnos živin a redukci dřevin je však nedostatečný. Pro zlepšení účinnosti pastvy je zapotřebí 1) zvýšit podíl koz ve stádu a 2) pást PP Baba dříve než ke konci pastevní sezóny, optimálně (alespoň v některých letech) v květnu nebo červnu.

V souvislosti se znovuzavedením pastvy byly ve vybraných pražských chráněných územích založeny trvalé monitorovací plochy ke sledování změn vegetace, které trvá dodnes. Výsledky z období 2000–2006 shrnuje článek DOSTÁLKA a FRANTÍKA (DOSTÁLEK & FRANTÍK 2008). V uvedeném období došlo k nárůstu druhové diversity a k poklesu pokryvnosti nežádoucího ovsíku, což jde patrně vysvětlit jeho citlivostí k sešlapu a okusu. Zároveň však, zejména na lokalitě Podbabské skály došlo k nárůstu nitrofilních a ruderalních druhů, zejména v prvním roce po zavedení pastvy. Tento nárůst lze považovat za důsledek přechodně zvýšené mineralizace živin a zároveň narušení povrchu půdy a není třeba ho považovat za riziko pro předmět ochrany.

A. ekosystémy

ekosystém:	T3.3D Úzkolisté suché trávníky, porosty bez význačného výskytu vstavačovitých	
indikátory ekologického stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
<ul style="list-style-type: none"> výskyt diagnostických druhů 	Úzkolisté suché trávníky sv. <i>Festucion valesiacae</i> porosty skalních stepí na temenech skal a při horní hraně svahu. Vyskytují se hlavní diagnostické druhy jako <i>Festuca valesiaca</i> a <i>Elysimum cypripifolium</i> a další <i>Potentilla anserina</i> , <i>Elyngium campestris</i> , <i>Melica transsilvanica</i> , <i>Seseli osseum</i> , <i>Silene vulgaris</i> , <i>Dianthus caesusianus</i> , <i>Silene otites</i>	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
<ul style="list-style-type: none"> bez stromového pokryvu a náletů dřevin 	Stav současného dřevinného pokryvu ploch s xerothermní vegetací je vcelku dobrý. Některé plochy však zůstávají v zástínu. Probíhá pravidelné odstraňování náletů; do budoucna provádět uvolňování dalších fragmentů xerothermní vegetace výřezem dalších porostů dřevin	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
<ul style="list-style-type: none"> nízké zastoupení invazních a ruderalních druhů 	V některých místech (plocha 3) je společenstvo ohrožováno třtinou křovištní. Na některých místech ovsíkem a srouhu říznačkou (plocha 6). Plošně také nálety a nárosty akátu	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	T3.1* Skalní vegetace s kostřavou sivou	
indikátory ekologického stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
<ul style="list-style-type: none"> výskyt diagnostických druhů 	Společenstvo tvořící skalní vegetaci s kostřavou sivou sv. <i>Alyso-Festucion pallentis</i> – výchozy skal a skalní stepi s velmi mělkou půdou na temenech skal a při horní hraně svahu. Diagnostickými druhy jsou <i>Festuca pallens</i> , <i>Auðnia saxatilis</i> , <i>Allium senescens</i> subsp. <i>montanum</i> , <i>Pulsatilla pratensis</i> subsp. <i>bohemica</i> , <i>Melica transsilvanica</i> , <i>Hieracium schmidtii</i> , <i>Stachys recta</i> , <i>Jovibarba globifera</i> , <i>Hylotelephium maximum</i> , <i>Asperula cynanchica</i> , <i>Seseli osseum</i>	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
<ul style="list-style-type: none"> bez stromového pokryvu a náletů dřevin 	Stav současného dřevinného pokryvu ploch s xerothermní vegetací je vcelku dobrý. Některé plochy však zůstávají v zástínu. Probíhá pravidelné odstraňování náletů; do budoucna provádět uvolňování dalších fragmentů xerothermní vegetace výřezem dalších porostů dřevin	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
<ul style="list-style-type: none"> nízké zastoupení invazních, ruderalních druhů a eroze 	V některých místech (plocha 3) je společenstvo ohrožováno třtinou křovištní. Na některých místech ovšem a srhou říznačkou (plocha 6). Plošně také nálety a nárosty akátu	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	T6.1B Acidofilní vegetace efemér a sukulentů, porosty bez převahy netřesku výběžkatého (<i>Jovibarba globifera</i>)	
indikátory ekologického stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
<ul style="list-style-type: none"> výskyt diagnostických druhů 	Společenstvo efemér a sukulentů (tř. <i>Koeleria-Cotonephoetea</i> ; syn. <i>Sedo-Scleanthetea</i> – skalní stepi s velmi mělkou půdou na temenech skal a při horní hraně svahu. Typické druhy: netřesk výběžkatý (<i>Jovibarba globifera</i>), chmerek vytrvalý (<i>Scleanthus pennis</i>), pavinec horský (<i>Jasione montana</i>), lipnice cibulkatá (<i>Poa bulbosa</i>), šťovík menší (<i>Rumex acetosella</i>)	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
<ul style="list-style-type: none"> bez stromového pokryvu a náletů dřevin 	Stav současného dřevinného pokryvu ploch s xerothermní vegetací je vcelku dobrý. Některé plochy však zůstávají v zástínu. Probíhá pravidelné odstraňování náletů; do budoucna provádět uvolňování dalších fragmentů xerothermní vegetace výřezem dalších porostů dřevin	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
<ul style="list-style-type: none"> nízké zastoupení invazních, ruderalních druhů a eroze 	V některých místech (plocha 3) je společenstvo ohrožováno třtinou křovištní. Na některých místech ovšem a srhou říznačkou (plocha 6). Plošně také nálety a nárosty akátu	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	K4A* Nízké xerofilní křoviny, primární porosty na skalách s druhy rodu <i>Cotoneaster</i>	
indikátory ekologického stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
<ul style="list-style-type: none"> výskyt diagnostických druhů 	Vyskytující se charakteristické druhy: skalník celokrajný (<i>Cotoneaster integerrimus</i>), růže galská (<i>Rosa gallica</i>)	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
<ul style="list-style-type: none"> s minimálním pokryvem dřevin a náletů 	Stav současného dřevinného pokryvu ploch s xerothermní vegetací je vcelku dobrý. Některé plochy však zůstávají v zástínu. Probíhá pravidelné odstraňování náletů; do budoucna provádět uvolňování dalších fragmentů xerothermní vegetace výřezem dalších porostů dřevin	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se

• absence invazních a ruderalních druhů	V některých místech (plocha 3) je společenstvo ohrožováno třtinou křovištní. Na některých místech ovšem a srhou říznačkou (plocha 6). Plošně také nálety a nárosty akátu	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	
indikátory říšového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
• výskyt diagnostických druhů	sleziník severní (<i>Asplenium septentrionale</i>), sleziník červený (<i>Asplenium trichomanes</i>), osladič obecný (<i>Polypodium vulgare</i>)	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
• s minimálním pokryvem dřevin a náletů	Stav současného dřevinného pokryvu ploch s xerothermní vegetací je vcelku dobrý. Některé plochy však zůstávají v zástínu. Probíhá pravidelné odstraňování náletů; do budoucna provádět uvolňování dalších fragmentů xerothermní vegetace výřezem dalších porostů dřevin	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
• absence invazních a ruderalních druhů	V některých místech (plocha 3) je společenstvo ohrožováno třtinou křovištní. Na některých místech ovšem a srhou říznačkou (plocha 6). Plošně také nálety a nárosty akátu	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	T4.1 Suché bylinné lemy	
indikátory říšového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
• výskyt diagnostických druhů	Teplomilné lemy okrajů křovin sv. <i>Geranium sanguineum</i> . Diagnostické a typické druhy: třemdava bílá (<i>Dictamnus albus</i>), chrpa chlumní (<i>Centaurea thymifolia</i>), kakost krvavý (<i>Geranium sanguineum</i>), řebříček panonský (<i>Achillea pannonica</i>), válečka prapořitá (<i>Berchypodium pinnatum</i>), prorostlík srpovitý (<i>Bupleurum falcatum</i>), zvonek broskvolistý (<i>Campanula persicifolia</i>), svízel sivý (<i>Galium glaucum</i>), divizna knotovitá (<i>Verbascum lychnitis</i>)	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
• bez stromového pokryvu a náletů dřevin	Stav současného dřevinného pokryvu ploch s xerothermní vegetací je vcelku dobrý. Některé plochy však zůstávají v zástínu. Probíhá pravidelné odstraňování náletů; do budoucna provádět uvolňování dalších fragmentů xerothermní vegetace výřezem dalších porostů dřevin	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
• nízké zastoupení invazních, ruderalních druhů a eroze	V některých místech (plocha 3) je společenstvo ohrožováno třtinou křovištní. Na některých místech ovšem a srhou říznačkou (plocha 6). Plošně také nálety a nárosty akátu	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

B. druhy

–

C. útvary neživé přírody

útvary neživé přírody:	Skály na levém svahu nad Vltavou
indikátory říšového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům

• s nízkým pokryvem dřevinné vegetace	Kvůli rozrušování skal kořeny dřevin je podstatné jejich včasné odstraňování (zvláště akátu, který dokáže účinně skály rozrušovat). Dřeviny jsou pravidelně odstraňovány zvláště z výchozů skal (v rámci společné péče o xerothermní vegetaci)	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
• rozpad skal	Skály jsou v dobrém stavu. Velká část spodních skal je překryta kovovými sítěmi	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

Legenda

Stav předmětů ochrany:

- **dobrý** – stav předmětu ochrany odpovídá cílovému stavu indikátoru)
- **zhoršený** – stav předmětu ochrany je z hlediska cílového stavu indikátoru zhoršený, méně závažné nedostatky v kvantitativních nebo kvalitativních charakteristikách předmětu ochrany)
- **špatný** – stav předmětu ochrany je z hlediska cílového stavu indikátoru výrazně zhoršený, závažné nedostatky v kvantitativních nebo kvalitativních charakteristikách předmětu ochrany)

Trend vývoje stavu předmětu ochrany:

- **zlepšující se**
- **setrvalý**
- **zhoršující se**

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejího možné kolize

Střety různých zájmů ochrany přírody se nepředpokládají. Případná diskuse může teoreticky nastat o míře redukce dřevin, zejména křovin a o způsobu pastvy. Obecně platí, že je dřeviny třeba redukovat spíše více než méně. Ponechat přitom na lokalitě vždy alespoň malý podíl autochtonních dřevin, které mohou být důležité jako živná rostlina pro vzácný hmyz. Pastvu (případně seč) neprovádět s velikou intenzitou v celém území naráz, ale buď ji provádět intenzivně na malých ploškách anebo extenzivně v celém území.

3. PLÁN ZÁSAHŮ A OPATŘENÍ

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 RÁMCOVÉ ZÁSADY PÉČE O EKOSYSTÉMY A JEJICH SLOŽKY NEBO ZÁSADY JEJICH JINÉHO VYUŽÍVÁNÍ

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

–

b) péče o vodní ekosystémy

–

c) péče o ekosystémy mimo lesní pozemky

Přílohy:

M3 – Mapa dílčích ploch

M4 – Mapa biotopů

Přesto, že je území formálně tvořeno pouze nelesními pozemky, tak se na velké části vyskytují porosty dřevin. Na vybraných plochách (stepích a skály s xerothermní vegetací) je třeba tyto dřeviny odstraňovat, protože se šíří a společenstva utlačují.

Je nezbytné provádět dva typy zásahů: redukci dřevin a péči o travní porosty – zavedením/pokračováním pastvy (alternuje i výřez dřevin) a seč travních porostů. Alternativně lze provádět vypalování a narušování/strhávání travního drnu.

Pastvu (případně seč) neprovádět s velikou intenzitou v celém území naráz, ale buď ji provádět intenzivně na malých ploškách anebo extenzivně v celém území.

Typ managementu	Řízená pastva
Vhodný interval	a) celoroční pastva b) sezónní pastva 1 × ročně např. jeden týden na jednom místě – dále také záleží na kombinaci s ostatními technikami udržovacích či obnovných zásahů
Minimální interval	1 × za 2 roky
Praha nástroj/hosp. zvíře	nejvhodnější je koza 8–10 kusů (při současném stavu území), možná je i ovce
Kalendář pro management	1 ½ července až 1 ½ října
Upřesňující podmínky	(vizte podrobnosti výše nad tabulkou) a) celoroční pastva – celoroční pastva koz v oplocení trvalejšího charakteru (spíše asanační management). Oplocení např. lesnickým pletivem (možno upevnit i na vzrostlé stromy). Realizovat přístřešek pro zvířata b) sezónní pastva – přepásat delší dobu s menším množstvím zvířat, či vhodnější je pastva kratší dobu v několikátýdenních intervalech s větším počtem zvířat. Na jednom místě provádět po dobu přibližně 7 dnů – také podle počasí a velikosti pasené plochy i ročním období. Termín pastvy lze zvolit libovolně během vegetační sezóny – dávat pozor na nepřepásání nejcennějších stanovišť (ta jsou většinou na vrcholech, kde mají zvířata tendenci se shlukovat – je proto nezbytné je během pastvy přehánět). Je možné provádět cyklickou pastvu, tj. pastva pouze např. na 2/3 území, vždy 1/3 by v daném roce nebyla spásána vůbec a každý rok v jiném termínu – pastva v oplůtcích – síťových elektrických ohradnicích, které lze snadno po lokalitě přestavovat (cca každé dva dny) – je možné pást i na volno za dozoru pastevece, např. při přehánění z jednoho ohradníku do druhého – na noc by měla být zvířata ustájena v ohradníku mimo území, aby nedocházelo k nadměrné nitrifikaci ploch trusem a vyšlapaným místům. Pokud to nebude možné, je žádoucí větší akumulace exkrementů v místech častějšího pobytu zvířat po jejich vyschnutí shrabat a odstranit z lokality

Sečení travního porostu

Sečení provádět takovým způsobem, aby docházelo k diferenciaci sezónního vývoje travního porostu na lokalitě (např. část posečená v květnu, část posečená v červnu, část ležící ladem) a dlouhodobě také k rozrůznění druhové skladby rostlin.

Aby docházelo k udržení druhové rozmanitosti bezobratlých, je nutné jim zajistit pro jejich vývoj vzrostlou vegetaci. Z toho důvodu by měla být seč alespoň na části území prováděna mimo hlavní vegetační sezónu (tj. mimo červen–září).

Dále by bylo ideální zavést mozaikovitý systém hospodaření, tzn. seč provádět mozaikovitě, v pásích širokých několik metrů, seč v sousedním pásu načasovat až odroste prvně sekaný porost nebo až další rok. Jinak řečeno se na louce musí vždy nacházet vzrostlá vegetace ve fázi kvetení. Poměr posečené části travního porostu k neposečené by měl být zhruba 3:1. Na sušších stanovištích je lépe ponechat spíše větší díl neobhospodařované plochy (tj. až 1/3). Pokud je to možné, měly by být ponechány nesečené plochy větší než 0,5 ha.

Typ managementu	Sečení (neplatí pro vřesoviště)
Vhodný interval	1 × ročně (v případě asanace ploch od ruderalů vícekrát ročně) – také záleží na kombinaci s ostatními technikami udržovacích či obnovných zásahů
Minimální interval	1 × za 2–3 roky (v případě asanace ploch od ruderalů alespoň 1 × ročně)
Praha nástroj/hosp. zvíře	křovinořez, ručně
Kalendář pro management	a) V.–X. b) ½ V. – v případě asanace ploch od ruderalů/nitrofilů je vhodný i časný termín c) v případě ploch s xerothermní vegetací je vhodné provádět seč v době zralosti semen
Upřesňující podmínky	– na zavedení plnohodnotného pruhového mozaikového sečení s ponechanými širokými pásy do další seče je území velmi malé. Možná, ale značně omezeně a logisticky/ekonomicky náročnější, by byla aplikace posunutí seče – provádět tak, aby docházelo k diferenciaci sezónního vývoje travního porostu a k rozrůznění druhové skladby rostlin (např. část posečená v květnu, část posečená v červnu, část ležící ladem) – pro udržení druhové rozmanitosti bezobratlých, je nutné zajišťovat vzrostlou vegetaci pro jejich vývoj – proto provádět seč aspoň na části území mimo hlavní vegetační sezónu (tj. mimo červen–září) – optimálním využitím části stepního sena je jeho rozptýlení na místa, kde by měla být obnovena step nebo louka – jinak hmotu odstraňovat z území – možno kombinovat s pasením – v případě silně eutrofizovaných lučních porostů s bujnými porosty nitrofilů je však prioritou pravidelné a časté kosení v jednom roce celé plochy

Typ managementu	Výřez dřevin
Vhodný interval	a) 1 × za 2 roky – pravidelné odstraňování náletů z ploch xerothermní vegetace b) průběžně – odstraňování keřů a postupné ředění a těžba porostů
Minimální interval	a) 1 × za 3 roky b) –
Praha nástroj/hosp. zvíře	křovinořez, motorová pila
Kalendář pro management	X.–III. (VIII.–IX.)
Upřesňující podmínky	– realizace výřezu dřevin je z pohledu ochrany přírody optimální mimo vegetační sezónu (X.–III.), avšak nejmenšího zmlazovacího efektu je dosaženo v době VIII.–IX., tj. na konci vegetace před začátkem stahování asimilátů do kořenů – proti výmladnosti vyřezaných dřevin lze nasadit kozy či použít herbicid (např. Garlon). Aplikaci herbicidu provádět nejlépe v suchém a slunném počasí (nejvyšší účinnost je za dlouhodobého sucha VIII.–IX.). Obecně doporučovanou metodou k likvidaci velkých dřevin je nátěr neředěného herbicidu na pařez bezprostředně po kácení, v období srpen až září, někdy až do pol. října, s následným odstraňováním výmladků minimálně po dobu tří let. Doporučená koncentrace je v takovém případě vysoká, dle druhu dřeviny a aktuálního klimatu od 10 do 50 % (při chladnu konc. vyšší, naopak od cca 18 °C a výše je koncentrace nižší, 5–25 %). Aplikace herbicidu na pařez v době hlavního růstu IV.–VII. i mimo vegetační období se často míjí účinkem – vyřezané nálety odstranit mimo ZCHÚ, resp. na vhodných místech je možné materiál z výřezu i spálit v ZCHÚ. Část je možno nechat jako úkryt pro drobné živočichy, ještěrku zelenou, hadník

Typ managementu	Likvidace akátu
-----------------	-----------------

Vhodný interval	– těžba dle situace – likvidace zmlazení každoročně
Minimální interval	– těžba dle situace – likvidace zmlazení každoročně
Praha nástroj/hosp. zvíře	pila, křovinořez, ruční vrtačka (vrták 8–10 mm)
Kalendář pro management	– navrtávání: červen! – konec srpna: na vysoký pařez i nízký s následným odstraněním výmladků na podzim – jaro: kroužková metoda – aplikace arboricidu: ideálně VIII.–X.
Upřesňující podmínky	<p>Likvidaci provádět buď:</p> <p>a) navrtávání – navrtávání kmenů ruční vrtačkou a zalití herbicidem. Na vrtání se provádí co nejvíce pod úhlem k ose kmene, aby plocha díry procházela co nejvíce okrajovými partiemi kmene do hloubky cca 5–7 cm. Následně se naplní herbicidem a pevně „zašpuntuje“ např. kouskem větve</p> <p>b) injektáž či záseky (možné i koncem jara)</p> <p>c) přímou těžbou na vysoký pařez (min. 0,5 m lépe 1 m) pro omezení kořenové výmladnosti. Odstranění pařezu v dalších letech po plném odumření. Provádí se koncem srpna s následným podzimním odstraněním výmladků. Při oloupání kůry pahýlu se počet výmladků podstatně sníží</p> <p>d) kroužkovou metodou, kdy je v jarních měsících zhruba ve výšce prsou odstraněn 5–10 cm široký pruh kůry na 90 % obvodu. Strom se snaží zbytkem lýka vyživit korunu a na výmladky již nemá tolik síly. Odtěžen může být až po úplném uschnutí</p> <p>e) těžba na nízký pařez je méně vhodnou technikou a je nutno ji provést od druhé poloviny srpna až začátku září, aby nezdřevnatělé výmladky pře zimu pomrzly. Alternativně lze také použít tzv. igelitování, kdy se vršek vysokého pařezu obalí černým igelitem</p> <p>f) postřik na list</p> <p>– následné důsledné každoroční odstraňování výmladků po několik let do jejich úplné likvidace – použití herbicidu – bez aplikace herbicidu se zásah většinou má méně účinkem. Aplikace na pařez či prut zmlazení musí být po kácení/vyžínání okamžitá, resp. v řádu minut; nejlépe neředěný roztok. Aplikace herbicidu na pařez v jarním a časném letním termínu se dle praxe má méně účinkem.</p> <p>Při likvidaci stromů i silnějších nárostů se ukazuje jako nejúčinnější navrtávání kmenů, ale provedené ve správném termínu. A tím je poslední praxí opakovaně potvrzován časně letní termín, a to v červnu oproti dříve doporučovanému provádění v srpnu–září.</p> <p>Z pozorování a studií vyplývá, že zásadním faktorem „spouštění“ akátového zmlazení a výmladnosti je světelný faktor – proto je výhodnější likvidovat akát postupně po malých plochách a spíše úzkými náseky dle možností ve směru V-Z (platí po zapojené většiny porosty)</p>

Vypalování

Pravidelné zimní vypalování by byla také ideální forma péče (dá se předpokládat, že historicky tu byla).

Pastvu a seč je možno kombinovat s vypalováním, dalším nástrojem na údržbu travních porostů.

Přestože chybí ucelenější informace o dopadu vypalování na faunu bezobratlých, ukazuje se, že vypalování společenstvům bezobratlých z dlouhodobého hlediska prospívá – odstraní vrstvu stařiny, urychlí mineralizaci surového humusu, omezí výskyt houbových patogenů, zlepší světelné podmínky, což následně umožňuje klíčení semen řady druhů rostlin a podporuje vegetativní rozrůstání.

Vypalování by se mělo provádět spíše maloplošně (popř. mozaikovitě). Nemá-li docházet k likvidaci bezobratlých je nutné provádět vypalování ve chvíli, kdy je půda ještě dostatečně vlhká, ale nadzemní biomasa je již proschlá, což bývá velmi časně zjara (cca během března). Méně vhodný termín je v zimě za holomrazů.

Z vypalování vyloučit plochy s případnou třtinou křovištní – ta se tímto zásahem pomocí podzemních orgánů naopak rozšíří.

Vypalování by mělo být prováděno nepravidelně (i s několikaletými odmlkami) a vypalovaná plocha by v daném roce neměla přesáhnout zhruba 1/5 celkové rozlohy lokality.

Vždy je nutno požádat o výjimku ze zákona obecní úřad/městskou část, příp. orgány ochrany přírody.

Typ managementu	Vypalování
Vhodný interval	1 × za 3 roky – také záleží na kombinaci s ostatními technikami udržovacích či obnovných zásahů
Minimální interval	1 × za 5 let
Praha nástroj/hosp. zvíře	ručně, propanbutanová láhev
Kalendář pro management	X.–II. (mimo vegetační dobu)
Upřesňující podmínky	– vypalování provádět spíše maloplošně (popř. mozaikovitě). Nemá-li docházet k likvidaci

	<p>bezobratlých je nutné provádět vypalování ve chvíli, kdy je půda ještě dostatečně vlhká, ale nadzemní biomasa je již proschlá, což bývá velmi časně zjara (cca během března). Méně vhodný termín je v zimě za holomrazů</p> <p>– vypalovaná plocha by v daném roce neměla přesáhnout zhruba 1/5 celkové rozlohy lokality a měly by být prováděna nepravidelně (v různých letech)</p> <p>Odstraněním stařiny dojde k rychlejší mineralizaci surového humusu, redukcí houbových patogenů a též k prosvětlení plochy – to vede ke klíčení mnoha druhů rostlin a též podporuje vegetativní rozrůstání</p> <p>– nežádoucí je vypalovat plochy s třtinou křovištní, která se tímto zásahem naopak velmi podpoří v šíření pomocí podzemních orgánů</p> <p>– vždy je nutno požádat o výjimku ze zákona příslušný orgán ochrany přírody, v tomto případě odbor ochrany prostředí MHMP</p>
--	---

Strhávání travního drnu a ležení stepního sena (výdrol) a vyhrabání stařiny

Při obnově stepí a lesostepí lze použít narušování souvislého drnu (což také zastupuje/supluje narušování drnu pastvou) ostrými kovovými hráběmi společně s odstraňováním stařiny v hustých travobylinných porostech. Na sešlapávaných místech se neprovádí.

Také je možné provádět vyhrabávání stařiny pro odebrání živin z ploch a tím snižování nitrifikace částečně podobně, jako vypalování.

Současně ve stejném roce je vhodné využít výdrolu z posečeného stepního sena z vhodné lokality na zájmová místa narušovaného drnu v předjaří, nebo na místa narušená pastvou zvířat či po zimním vypálení. Termínově se u lučních společenstev jedná o cca polovinu července až začátek srpna (v každém roce může být jinak), u xerothermních společenstev výchozů a skal je dozrávání semen rozprostřeno do většiny doby vegetace. Posečená hmota se rozprostře a ponechá ležet do vyschnutí, poté se odstraňuje.

Typ managementu	Narušování drnu
Vhodný interval	dle situace
Minimální interval	–
Praha nástroj/hosp. zvíře	kovové hrábě
Kalendář pro management	druhá pol. března (po ukončení mrazů)
Upřesňující podmínky	Mírné narušování souvislého drnu společně s odstraňováním stařiny (neprovádět v místech, kde je porost silně sešlapáván). Vhodný termín pro zásah je brzké předjaří cca od poloviny března po konci mrazů za pomoci ostrých hrábí

Typ managementu	Ležení stepního sena (výdrol)
Vhodný interval	dle situace
Minimální interval	–
Praha nástroj/hosp. zvíře	vidle, hrábě
Kalendář pro management	dle dozrávání semen – luční porosty obecně: cca od poloviny července do začátku srpna (v každém roce může být jinak) – xerothermní společenstva výchozů a skal: dozrávání semen rozprostřeno do většiny doby vegetace
Upřesňující podmínky	Posečená hmota se rozprostře a ponechá ležet do vyschnutí, poté se odstraňuje

Obnova travních společenstev

V případě rozšiřování třtiny křovištní či při obnově bylinných společenstev je možno provést výsev kokrhele (*Rhinanthus* spp.; pouze druhy v místě původní), který parazituje na některých travách a třtinu dokáže úspěšně potlačovat a umožnit tak rozvoj žádoucích lučních druhů.

Výsev parazitického kokrhele:

Typ managementu	Výsev kokrhele
Vhodný interval	dle situace a potřeby
Minimální interval	–
Praha nástroj/hosp. zvíře	křovinořez, hrábě
Kalendář pro management	podzim (nejpozději do konce listopadu)
Upřesňující podmínky	Při obnově bylinných společenstev je možno provést (obzvlášť při likvidaci třtiny křovištní) výsev kokrhele (<i>Rhinanthus</i> spp.; pouze druhy v místě původní), který parazituje na některých travách a třtinu dokáže úspěšně potlačovat a umožnit tak rozvoj žádoucích lučních druhů.

	Na podzim, před výsevem, je nutné porost pokosit, vyhrabat stařinu a vysít semena kokrhele nejpozději do konce listopadu, aby došlo k přerušení dormance chladem. Výsev se provádí prostým rozhozením na plochu, případně lze lehce zapravit do vrchní vrstvy půdy hráběmi
--	--

Typ managementu	Likvidace bolševníku (<i>Helianthemum</i>)
Vhodný interval	<p><u>Seč:</u> 2–4 seče ročně</p> <p><u>Likvidace postřikem:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – první postřik brzy z jara při velikosti rostlin 20–50 cm – druhý postřik před koncem května na později vzešlé semenáčky <p><u>Vyřívání:</u></p> <p>Jednotlivé exempláře lze také likvidovat vyříváním, resp. přetnutím kořene min. v hloubce min. 15 cm (v podmáčených lokalitách i hlouběji). Výhodou této pracovní metody je, že rostliny již neobráží a zahynou (zajistit zaschnutí vypnutých částí)</p>
Minimální interval	2 seče ročně
Praha nástroj/hosp. zvíře	křovinořez, nutné ochranné pomůcky, respirátor apod.; postřikovač; motyka/rýč
Kalendář pro management	<p><u>Seč:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – první seč do 30. 6. – druhá seč do 31. 7. <p><u>Likvidace postřikem:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – první postřik brzy z jara při velikosti rostlin 20–50 cm – druhý postřik před koncem května na později vzešlé semenáčky <p><u>Vyřívání:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – brzo na jaře (březen–duben) při velikosti listových růžic cca 30 cm vysokých
Upřesňující podmínky	<p>První seč nejlépe provést od počátku kvetení do jeho vrcholu (cca konec května–červen). Sekat je potřeba celé porosty bolševníku nebo celé rostliny při bodovém výskytu, tedy ne pouze kvetoucí jedince, ale i listové růžice. Správné načasování je velmi důležité. V případě že se zásah provede příliš brzy (před kvetením), zůstane rostlinám dostatečné množství nashromážděných zdrojů pro další rychlou regeneraci, rostliny obráží a snaží se veškerou energii věnovat vytvoření sice menšího, ale i tak velmi plodného květenství nízko nad zemí.</p> <p>Pokud naopak dojde k zásahu pozdě, vzrůstá riziko uvolnění semen ze sekaných rostlin. Při sekání v pozdní fázi vývoje (semena ve fázi zelené nebo hnědé zralosti) je nezbytné nutné odstranit pokosené rostliny nebo alespoň okolíky z lokality. Jejich sběr a transport musí vylučovat možnost šíření semen na další lokality. Toto řešení je pracné, nákladné a potenciálně nebezpečné, lze mu předejít provedením seče ve vhodnou dobu.</p> <p>Druhá seč musí proto následovat cca 4 týdny po první, protože jen tak dojde podle zkušeností k největšímu oslabení rostlin a je zabráněno tvorbě semen na lokalitě. Vzhledem k obrovské vitalitě rostlin je potřeba dvakrát pokosené porosty dále sledovat.</p> <p>Další seče již neznamenají zpravidla celoplošné sečení, ale pouze kontrolu lokalit a dosečení opakovaně nakvétajících jedinců.</p> <p>Třetí a případně i čtvrtou seč je na hustě zapojených plochách vhodné provádět i v případě, že rostliny na lokalitě nekvetou, ale pouze vytvářejí listové růžice, porost se i tím oslabuje a v příštích letech je zásah účinnější a práce méně náročná a tím i nákladná.</p> <p>U mechanické likvidace se v praxi osvědčil postup: u nakvétajících porostů nejprve ručně odseknout okolíky a poté je nízko u země posečena celá rostlina nebo jsou porosty sečeny mulčovací sekačkou. Jen tak je zajištěno, že semena nedozrají.</p> <p>Při likvidaci funguje pravidlo, že rostliny nesmí k 30. 9. kvést a listové růžice nesmí být vyšší než 50 cm (Metodika AOPK 2015; metodika KARLOVARSKÝ KRAJ 2015)</p>

d) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Ze zdejších vzácných rostlin je nejcitlivějším indikátorem rozvolněné skalní stepi na hlubší půdě kriticky ohrožený jetel žíhaný (*Trifolium striatum*), patrně floristicky nejvýznamnější druh území oman německý (*Inula germanica*), modřenec tenkokvětý (*Muscata tenuiflorum*) a kavyl Ivanův (*Stipa pennata*). Tyto druhy vyžadují pravidelnou údržbu a narušování porostů (ať již kosením či pastvou).

Zvláštní péči je nutno věnovat redukci akátu, která vyžaduje opakované mechanické zásahy a aplikaci herbicidu (konkrétně popsáno výše).

Na místech s hlubšími půdami na úživnějším substrátu se vyskytují husté porosty statných trav, zejména ovsíku a srhy říznačky. Příčinou jejich dominance je absence intenzivnějšího hospodaření, přísun živin (imise dusíku) a příznivější půdní poměry (spraš). Zlepšení stavu těchto porostů lze docílit pastvou (nejlépe od konce května do července) anebo i kosením. Vzhledem k poměrně rovnému terénu na hraně svahu připadá v úvahu kromě kosy a křovinořezu i dvoukolová motorová bubnová sekačka.

Velmi problematická třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*) se v území dosud vyskytuje jen v malém množství. Přesto, a právě proto, by bylo žádoucí třtinu eliminovat nebo alespoň zabránit šíření – u třtiny pozor na vypalování, které může naopak způsobit její rozšiřování oddenky. Pro potlačení třtiny je zapotřebí zvýšeného odebírání biomasy (seč několikrát do roka nebo dlouhodobější intenzivní pastva; lze též zkusmo použít výsev kokrhele).

e) péče o populace a biotopy živočichů

Území je významné především entomologicky a arachnologicky. Z dalších skupin živočichů je ochránářsky velmi významný výskyt ještěrky zelené, který je považován za největší v Praze.

Pro naprostou většinu zdejších vzácných bezobratlých živočichů, včetně ještěrky zelené, je zapotřebí zajistit péči jako pro rostliny, tj. údržbu trávníků pastvou a redukcí dřevin.

Základním požadavkem přitom je, aby všechny porosty nebyly intenzivně spaseny naráz a aby byly autochtonní dřeviny místy ponechány. Více druhů zdejších motýlů je potravně vázáno na trnku, proto by měly být ponechány malé ostrůvky trnek různého věku a oslunění. Je zapotřebí zajistit, aby každou roční dobou a každý rok byl na lokalitě dostatek živých rostlin a nektaru.

Zvláštní péče se nepředpokládá – je součástí již navržených managementových opatření výše a celkově v tomto plánu péče – z většiny vychází z péče o rostlinná společenstva.

Všechny druhy ochránářsky významných živočichů zaznamenaných na zájmovém území preferují otevřená nelesní xerothermní stanoviště.

V souhrnu se jedná o:

- pro udržení druhové rozmanitosti bezobratlých, pokud to bude možné v tak malém území, při provádění seče je nutné zajišťovat vzrostlou vegetaci pro jejich vývoj – proto provádět seč aspoň na části území mimo hlavní vegetační sezónu (tj. mimo červen-září)
- seč je možno kombinovat s vypalováním
- zachovávání a vytváření rozrůzněnosti stanovišť – luční porosty, jednotlivé keře a skupinky křovin
- pro plazy možnost ponechání části hmoty z výřezu na místě k zetlení, případně s menším množstvím trávy (hadníky, ještěrka zelená) – umístit mimo stepní plochy, aby nedošlo k ovlivnění ploch dusíkem

f) péče o útvary neživé přírody

Ze skalních útvarů je třeba odstraňovat dřeviny. To je důležité nejen z estetického hlediska, ale i proto, aby se omezilo narušování skal kořeny stromů (zvláště akát je v tomto velmi úspěšný). Po provedení úpravy skal v letech 2000–2003 lze doufat, že nebudou podobná technická opatření na zajištění bezpečnosti provozu železnice v dohledné době prováděna.

g) zásady jiných způsobů využívání území

–

3.1.2 PODROBNÝ VÝČET NAVRHOVANÝCH ZÁSAHŮ A ČINNOSTÍ V ÚZEMÍ

a) lesy na lesních pozemcích

–

b) rybníky (nádrže)

–

c) vodní toky

–

d) útvary neživé přírody

Provádět odstraňování dřevin.

e) ekosystémy mimo lesní pozemky

Přílohy:

T1 – Popis dílčích ploch a objektů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch

M4 – Mapa biotopů

Specifikace jednotlivých zásahů pro jednotlivé dílčí plochy je uvedena v kapitole 2.5. V následujícím textu je popsán zejména způsob provádění zásahů a jejich alternativy. Je nezbytné provádět dva typy zásahů: redukci dřevin a péči o travní porosty.

Při **redukci dřevin** je třeba věnovat přednostní pozornost invaznímu trnovníku akátu (*Robinia pseudacacia*), dále jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*), z křovin pak hojně se vyskytující slivoni trnce (*Prunus spinosa*). Na xerothermních plochách je třeba vyřezat většinu javoru mléče (*Acer platanoides*). Částečnou redukci je vhodné provést u růže šípkové (*Rosa canina*), slivoně mahalebky (*Prunus mahaleb*), javoru babyky (*Acer campestre*), jilmu habrolistého (*Ulmus minor*), dubu letního (*Quercus robur*), hlohů (*Crataegus* spp.), brslenu evropského (*Euonymus europaeus*) a skalníku celokrajného (*Cotoneaster integerrimus*). Zcela bez zásahu ponechat nízké teplomilné keře růži keltskou (*Rosa gallica*) a také všechny vzrostlé hrušně a v území vzácně se vyskytující jeřáb dunajský (*Sorbus danubialis*).

Dřeviny v následujícím období platnosti plánu péče odstraňovat zejména z ploch pod skalami (zastínění!) (plocha 8) a poté z úžlabiny v severní části území (plocha 1). Ve vlastních xerothermních trávnících byly stromové dřeviny již vesměs redukovány (výjimkou je zejména jižní step – plocha 5). Dále se zaměřit na redukci trnky ve střední části území (plošky č. 7). Na řezné plochy dřevin aplikovat arboricid (Garlon). S potíráním akátu bylo dosaženo v minulém období značného úspěchu, ve zvoleném způsobu likvidace („kůlová metoda“) je velmi žádoucí pokračovat. Obecně je vhodné zásah naplánovat ke konci vegetační sezóny (cca srpen) tak, aby akát do zimy ještě obrazil. Nově vyrostlé pruty před zimou zůstanou nevydřevené a tak dojde k poškození mrazem, roztrhání pletiv a následné infekci houbovými chorobami. Zásadou je, že se zásah musí pravidelně opakovat, až do úplného umorění akátu. Ostatní dřeviny vyřezávat mimo vegetační období. Kořenové výhony trnky a akátu je nejlepší likvidovat pastvou s vyšším podílem koz ve stádu, anebo křovinořezem.

Nejvhodnějším regulačním managementem pro území je **pastva**. Vhodnější jsou kozy nežli ovce, jednak proto, že velmi efektivně okusují dřeviny a pak, že se dokáží lépe pohybovat v prudkém skalnatém terénu.

Pro území přiřazují v úvahu tři možnosti, jak pastvu provádět:

Pastva na volno profesionálním pastevcem. Tento způsob zde byl v minulých letech prováděn. Přes den pastevec se psem pásli zvířata v rezervaci; v noci byla zvířata uzavřena v ohradníku na okraji rezervace (borový hájek).

Pastva v oplůtcích. Výhodou je, že se intenzivněji vypasou menší plochy, které se přesouvají. Tento management má větší cílený efekt a zaručuje rovnoměrnější vypasení porostů. Za účelem odstraňování živin z cenných porostů budou v těchto oplůtcích zvířata jen přes den, zatímco přes noc budou v ohradníku mimo rezervaci, kde zůstane i většina výkalů. Hlavní nevýhodou po zkušenostech z území Prahy a středních Čech je, že v případě rušivého impulsu (zejm. pes) mohou zvířata utéct i z dobře postaveného elektrického ohradníku. Proto by

měl být pastevec neustále přítomen, což však podstatně snižuje efektivitu práce. Vzhledem k značné návštěvnosti území není pastva v oplůtcích pro toto ZCHÚ příliš vhodná.

Trvalejší oplocení pro pastvu koz. Tento způsob pastvy je spíše asanačním managementem. Je vhodný pro dřevinami velmi hustě zarostlá území v členitém terénu. Zvířata je zde vhodné umístit celoročně. Už po necelém roce dojde k velmi podstatné redukci dřevin, přičemž kozy jsou schopny udolat i velké vzrostlé stromy. Tento způsob péče by se dobře hodil zejména pro dílčí plochu 1 (severní úžlabina), anebo pro okolí skal v jižní polovině území (plochy č. 8 a přilehlé části ploch 9 a 10). Na jeden hektar členitého terénu s dřevinami je optimální umístit cca 10 kusů koz. S tímto způsobem péče o chráněná území mají praktickou zkušenost

v Německu; územím s do značné míry analogickými přírodními poměry je údolí řeky Saale pod Halle (<http://www.ziegen-im-saaletal.de/>).

Nejpravděpodobnější je, že území bude paseno i nadále „na volno“. Vhodná velikost stáda je 60 zvířat (nyní 40) s vyšším zastoupením koz než nyní. Pastva smíšeného stáda koz je náročnější, protože kozy se hůře drží pohromadě s ovci, přesto je však zcela realistická. **Velmi důležitý je termín pastvy, která v poslední době probíhala až v říjnu** (tj. na konci pastevního cyklu, ve kterém jsou zvířata přesouvána po jednotlivých pražských ZCHÚ). Touto dobou je však vegetace zcela přerostlá a nechutná, a proto jí zvířata okusují jen v malé míře. Pastva v tomto období má významnější vliv pro narušení půdy nežli pro samotné spasení porostu a odnos živin (tou dobou mají rostliny alokovat většinu živin do podzemních částí). **Efekt prováděné pastvy by se zvýšil, pokud by se (alespoň některé roky) pevný pastevní cyklus obrátil, tj. že by se toto ZCHÚ páslo na jaře. Doba pastvy (v závislosti na stavu porostu) by měla být alespoň 20 dní.**

Při provádění pastvy může lokálně docházet ke zvýšené erozi, což se týká zejména profilu v ploše 6. Míra eroze se zde aktuálně nejeví jako závažná, v případě problémů je možno plochu dočasně oplotit ohradníkem (sítěmi).

Péči o travní porosty lze doplnit o **kosení**. To je vhodné provádět v zapojenějších porostech s dominancí statných trav, konkrétně v porostech s dominantním ovsíkem (plocha 6). Vzhledem k příznivému terénu je na ploše 6 možno zčásti využít (kromě kosy a křovinořezu) i dvoukolovou motorovou bubnovou sekačku. Termín seče zvolit aktuálně tak, aby byl cca dva měsíce před, anebo po pastvě (tj. ideálně červenec–srpen). Pokud by se podařilo trávu usušit, bylo by možné ji zčásti využít jako podestýlku v ohradníku pro přenocování ovcí, který bezprostředně k ploše 6 přiléhá.

Dále je vhodné opakovaně (alespoň dvakrát ročně, nejlépe přelom květen/červen a srpen) ručně sekat (kosa, křovinořez) místa výskytu třtiny křovištní *Calamagrostis epigejos* (SV část plochy 3). Pokosenou biomasu je nezbytné odklidit.

Pokud budou koseny porosty s výraznou dominancí nežádoucích druhů (ovsík, třtina), je vhodné biomasu odklidit co nejdříve, nejpozději do jednoho týdne. Jsou-li v porostu obsaženy i cílové druhy, je vzhledem k jejich vysemenění vhodné biomasu odklidit až po několika dnech, nejpozději však během 1 - max. 2 týdnů, aby nedošlo k vyplavování živin z biomasy zpět do půdy.

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Stávající způsob využití a obhospodařování ochranného pásma považujeme za vhodný. Ze severozápadu přiléhá k ochrannému pásmu plocha výrazně zarůstajících xerothermních trávníků vysoké ochranné hodnoty, kterou navrhujeme na vyhlášení ZCHÚ v kategorii přírodní památka, případně k připojení ke stávající PP Baba (bliže viz bod 3.4).

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Území je v terénu vyznačeno dosud dobře patrným pruhovým značením a několika tabulemi se státním znakem.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

Z minulého plánu péče lze převzít návrh na připojení významné lokality s vzácnou xerothermní vegetací k PP Baba: několik set metrů západně od severního cípu PP Baba se ve svahu závěru Šáreckého údolí nachází kamenolom. Při jeho severní a východní hraně se patrně na minerálně bohaté vyvěřelině zachovala unikátní společenstva druhově bohaté skalní stepi a teplomilné doubravy s řadou chráněných a ohrožených druhů rostlin:

koniklec luční (<i>Pulsatilla pratensis</i>)	C2	§50
modřenec tenkokvětý (<i>Muscata tenuiflorum</i>)	C2	§0
dvojšátek hladký (<i>Biscutella laevigata</i>)	C3	§0
chrpa chlumní (<i>Centaurea thymifolia</i>)	C3	§0
hvězdice zlatovlásek (<i>Aster linosyris</i>)	C3	§0
plamének přímý (<i>Clematis recta</i>)	C3	§0
bělozářka liliovitá (<i>Anthriscum lilium</i>)	C3	§0
oman srstnatý (<i>Inula hirta</i>)	C3	
sesel fenyklový (<i>Seseli hippomanchium</i>)	C3	
zvonek jemný (<i>Campanula gentilis</i>)	C3	
jeřáb dunajský (<i>Sorbus danubialis</i>)	C3	
trýzel škardolistý (<i>Erysimum cheirifolium</i>)	C3	
netřesk výběžkatý (<i>Jovibarba globifera</i>)	C3	
silenska ušnice (<i>Silene otites</i>)	C3	
trávníčka obecná (<i>Aureola elongata</i>)	C4a	
bělozářka větvitá (<i>Anthriscum amosum</i>)	C4a	
rozrazil klasnatý (<i>Pseudolysimachion spicatum</i>)	C4a	
čilimník řezenský (<i>Chamaecytisus patrisbonensis</i>)	C4a	
sesel sivý (<i>Seseli osseum</i>)	C4a	
kakost krvavý (<i>Geranium sanguineum</i>)	C4a	
jetel alpský (<i>Trifolium alpestre</i>)	C4a	
rozrazil ladní (<i>Veronica dillei</i>)	C4a	
ostřice nízká (<i>Carex humilis</i>)	C4a	
česnek chlumní (<i>Allium senescens</i>)	C4a	
skalník celokrajný (<i>Cotoneaster integerrimus</i>)	C4a	
kostřava sivá (<i>Festuca pallens</i>)	C4a	
kostřava walliská (<i>Festuca valesiaca</i>)	C4a	
jestřábík bledý (<i>Hieracium schmidtii</i>)	C4a	
mochna písečná (<i>Potentilla anserina</i>)	C4a	
mateřídouška panonská (<i>Thymus pannonicus</i>)	C4a	
jilm habrolistý (<i>Ulmus minor</i>)	C4a	
úložník bolhoj (<i>Anthyllis vulneraria</i>)		
tužebník obecný (<i>Filipendula vulgaris</i>)		
jestřábík vidličnatý (<i>Hieracium bachelatum</i>)		
jestřábík trsnatý (<i>Hieracium cespitosum</i>)		

Jedná se v severozápadní části Prahy o unikátní lokalitu, která dosud nebyla zahrnuta do maloplošného chráněného území jen díky tomu, že dosud unikala pozornosti. Vzhledem k silnému zarůstání křovinami je vysoce aktuální lokalitu buď vyhlásit jako zcela novou přírodní památku, anebo ji zahrnout do stávající PP Baba, a provést zde asanaci dřevin.

Popisované porosty se nacházejí v severní polovině parcely 2494, která je v majetku Hl. m. Prahy a zcela okrajově zasahují i na přilehlé parcely 2418 a 2419, které jsou v majetku fyzických osob.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Území je regionálně významným turistickým cílem. Návštěvnost je dosti vysoká zejména na stepi poblíž zříceniny. Zatím však nenavrhujeme opatření usměrňující návštěvníky.

Pokud budou k území umístěvány nějaké informační tabule, bylo by na nich vhodné apelovat na zákaz venčení psů.

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

—

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Je navrhováno provést intenzivní průzkum epigeických členovců, především pavouků, pomocí zemních pastí. Epigeičtí členovci jsou nejcitlivějšími indikátory změn stanovištních podmínek. Podobný výzkum zde byl proveden v letech 1978–1979 (KŮRKA 1981), opakování takového výzkumu po 30 letech by zdokumentovalo trend vývoje po prováděných managementových opatřeních.

4. ZÁVĚREČNÉ ÚDAJE

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Minimální varianta:

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
pastva travinobylinné vegetace (20 dní)	cca 2,5 ha	10	500 000
redukce dřevin (dílčí plochy 1, 5, 8, 14); včetně odstranění hmoty, aplikace arboricidu na řezné plochy a kontroly výmladků v další sezóně		3	120 000
redukce výmladků dřevin křovinořezem; včetně odstranění biomasy		6	120 000
seč travních porostů	cca 1 ha	10 či alternativně s pastvou	200 000 (či alternativně s pastvou)
Náklady celkem (Kč)			940 000

Optimální (maximální) varianta:

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
pastva travinobylinné vegetace (25 dní)	cca 2,5 ha	10	500 000
redukce dřevin (dílčí plochy 1, 2, 5, 7, 8, 11, 14, 15); včetně odstranění hmoty, aplikace arboricidu na řezné plochy a kontroly výmladků v další sezóně		3	300 000
redukce výmladků dřevin křovinořezem; včetně odstranění biomasy		6	60 000
kosení ruční nebo dvoukolovou sekačkou (každý rok 2/3 plochy 6); včetně odstranění biomasy	1 300 m ²	10	80 000
ruční kosení třtiny 2× ročně; včetně odstranění biomasy	1 500 x 2	10	40 000
Náklady celkem (Kč)			890 000

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- ANONYMUS (2004): Rámcové zásady hospodaření pro typy přírodních stanovišť v územích soustavy Natura 2000 v České republice. – Planeta, MŽP, Praha, 1–24.
- ANONYMUS (2006): Pravidla hospodaření pro typy lesních přírodních stanovišť v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000
- BOBBINK R., HORNING M., ROELOFS J.G.M. (1998): The effects of air-borne nitrogen pollutants on species diversity in natural and semi-natural European vegetation. - Journal of Ecology, 86: 717–738.
- BURIAN S. (1999): Plán péče na období 2000–2009. PP Baba. – 8 p., ms. [depon. in: rezervační kniha, Středisko AOPK ČR Praha].
- CULEK, M. [ed.] a kol. (1995): Biogeografické členění České republiky, Enigma PRAHA.
- CULEK, M. [ed.] a kol. (2005): Biogeografické členění České republiky II. – AOPK ČR, Praha.
- ČÍŽEK, L., et alii (2015): Metodika péče o druhově bohaté (světlé) lesy (certifikovaná metodika). Entomologický ústav, Biologické centrum AV ČR, v. v. i.
- DEMEK, J. et al. (1987): Hory a nížiny-zeměpisný lexikon ČSR. ACADEMIA Praha.
- DOSTÁL, J. (1958): Klíč k úplné květeně ČSR. Československá akademie věd, Praha 1958
- DOSTÁLEK J., FRANTÍK T. (2008): Dry grassland plant diversity conservation using low-intensity sheep and goat grazing management: case study in Prague (Czech Republic). Biodivers. Conserv., 17: 1439–1454.
- EKL (Eidgenössische Kommission für Lufthygiene) (2005): Stickstoffhaltige Luftschadstoffe in der Schweiz. Status-Bericht der Eidg. Kommission für Lufthygiene (EKL). Bundesamt für Umwelt, Wald und Landschaft (BUWAL, Ed.), Schriftenreihe Umwelt Nr. 384, Bern. 168 p.
- FARKAČ J. (2003) : Výsledky přírodovědného průzkumu pro PP Baba, podbabské skály, Sedlečské skály v souvislosti s optimalizací tratě Praha Bubeneč – Kralupy n/V. . [depon. in: OOP MHMP, Praha].
- FARKAČ J., KRÁL D. (2000): Návrh na sledování organismů a managementu ve zvláště chráněných územích hlavního města Prahy. - Ms., uloženo na OOP Magistrátu hl. m. Prahy.
- GRULICH, V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. Preslia, 84(3): 631–645.
- GRULICH, V. a CHOBOT, K. (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny. Příroda, 35: 1–178.

- HÁKOVÁ, A., KLAUDISOVÁ, A., SÁDLO, J., eds. (2004): Zásady péče o nelesní biotopy v rámci soustavy Natura 2000. Planeta, Praha: Ministerstvo životního prostředí, 2004, roč. XII, č. 8. ISSN 1213-3393.
- HEJCMAN, M., PAVLŮ, MLÁDEK, J., GAISLER, J. (2006): Pastva jako prostředek údržby trvalých travních porostů v chráněných územích (Hejzman 2006)
- HEJCMAN, M., PAVLŮ, V. & KRAHULEC, F. (2002): Pastva hospodářských zvířat a její využití v ochranné praxi. – Zpr. Čes. Bot. Společ., Praha, 37: 203-216.
- HEJNÝ, S. & SLAVÍK B. [eds] (1988): Květena České socialistické republiky. – Vol. 1., Academia, Praha.
- HEJNÝ, S. & SLAVÍK B. [eds] (1990, 1992): Květena České republiky. – Vols 2, 3., Academia, Praha.
- HORNÝ, R. et al. (1958): Geologická mapa
- CHYTRÝ, M. (2007): Vegetace České republiky – 1. Travná a keříčková vegetace, Academia.
- CHYTRÝ, M. (2009): Vegetace České republiky – 2. Ruderální, plevelová, skalní a suťová vegetace, Academia.
- CHYTRÝ, M. (2011): Vegetace České republiky – 3. Vodní a mokřadní vegetace, Academia.
- CHYTRÝ, M. (2013): Vegetace České republiky – 4. Lesní a křovinná vegetace, Academia.
- CHYTRÝ, M. et al. (2001): Katalog biotopů České republiky: interpretační příručka k evropským programům Natura 2000 a Smaragd. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 2001. ISBN 80-86064-55-7.
- CHYTRÝ, M., KUČERA, T., KOČI, M., GRULICH V., LUSTYK P. (eds) (2010): Katalog biotopů České republiky. 2. vydání, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha, p. 445
- JUŘIČKOVÁ, L. (1995): Měkkýši fauny velké Prahy a její vývoj pod vlivem urbanizace. – Natura Pragensis, 12: 1–212, Praha.
- KADLEC T., BENEŠ J., JAROŠÍK V., KONVIČKA M. (2008): Revisiting urban refuges: Changes of butterfly and bumblebee fauna in Prague reserves over three decades. Landscape and Urban Planning, 85: 1–11.
- KARLÍK P., ŘEZÁČ M. (2008): Plán péče o přírodní památku Baba 2010–2022, OCP MHMP.
- KONVIČKA M., BENEŠ J., ČÍŽEK L. (2005): Ohrožený hmyz nelesních stanovišť: ochrana a management. – 127 p., Sagittaria, Olomouc.
- KRÁSA, A. (2015): Ochrana saproxylického hmyzu a opatření na jeho podporu: metodika AOPK ČR. – 1. vyd. – Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, 2015. – 156 s.
- KUBÁT K. [ed.] (2002): Klíč ke květeně České republiky. – Academia, Praha.
- KUBÍKOVÁ J., SKALICKÝ J., MANYCH J., DIASOVÁ E., DRÁBKOVÁ E., RIEGER M., KLAUDISOVÁ A., RYDLO J. (1982): Příspěvek ke květeně chráněných území Šáreckého údolí. Natura Pragensis, 1: 85–142.
- KUBÍKOVÁ, J., LOŽEK, V., ŠPŘIŘAN, P. a kol. (2005): Chráněná území ČR 2, Praha. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR a EkoCentrum Brno, 2005.
- KÚRKA A. (1981): Pavouci (Araneida) státní přírodní rezervace Baba v Praze. Časopis národního muzea, řada přírodovědná, 150: 70–88.
- Květena České republiky:
- LOŽEK V. (1992): Měkkýši chráněných území Baba, Podbabské skály a Sedlečské skály. - 11 p., ms. [depon. in: rezervační kniha, Středisko AOPK ČR Praha].
- MARHOUL, P., TUROŇOVÁ, D. (2007): Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000. AOPK 2007
- MARHOUL P. & KOL. (2013): Mapování rovnokřídých v MZCHÚ na území Hlavního města Prahy. [depon. in OCP Magistrátu hl. m. Prahy].
- MATEJKA K. (2016): Katalog péstebních opatření pro zvýšení biodiverzity lesů v chráněných územích. VÚHLM
- MÍCHAL, I., PETŘÍČEK, V. (1999): Péče o chráněná území, I. AOPK Praha 1999, 1–32
- MÍCHAL, I., PETŘÍČEK, V. (1999): Péče o chráněná území, II. AOPK Praha 1999, 1–32
- MIKYŠKA et al. (1968): Geobotanická mapa ČSSR 1. České země. – Praha
- MLÁDEK J., PAVLŮ V., HEJCMAN M., GAISLER J., (eds.) (2006): Pastva jako prostředek údržby trvalých travních porostů v chráněných územích. – VÚRV Praha, 104 p.
- MORAVEC J., NEUHÄUSL R. et al. (1992): Přirozená vegetace hl. m. Prahy a její rekonstrukční mapa. – Academia, Praha.
- MORAVEC, J. et al. (1995): Rostlinná společenstva ČR a jejich ohrožení. – Severočeská příroda, Litoměřice, 206 pp. ACADEMIA Praha.
- NEUHÄUSLOVÁ, Z. a kol. (1968): Mapa potenciální přirozené vegetace
- NEUHÄUSLOVÁ, Z., MORAVEC, J. (1998): „Mapa potenciální přirozené vegetace ČR“, ACADEMIA Praha.
- PÁDR Z. (1990): Studie výskytu žahadlových blanokřídých (Hymenoptera – Akuleata) na území Prahy. Natura Pragensis, 7: 1–179.
- PROCHÁZKA F. [ed.] (2001): Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000). – Příroda, Praha, 18: 1-166.
- SCHAFFERS A.P., VESSEUR M.C. and SÝKORA K.V. (1998): Effects of delayed hay removal on the nutrient balance of roadside plant communities. - Journal of Applied Ecology 35: 349- 364.
- SKYVA J., ČILA P. (1993): Výsledek průzkumu vybraných čeledí motýlů v hl. m. Praze. Natura Pragensis, 10: 1–51.
- SLAVÍK, B. & ŠTĚPÁNKOVÁ, J. [eds] (2004): Květena České republiky. – Vol. 7., Academia, Praha.
- SLAVÍK, B. [ed.] (1995–2000): Květena České republiky. – Vols 4-6., Academia, Praha.
- SMPMZ – SPOLEČNOST MÍRNÉHO POKROKU V MEZÍCH ZÁKONA S.R.O. (2018): Vývoj diversity fauny denních motýlů vybraných pražských zvláště chráněných území.
- SMRČEK K. (1989): Zpráva o výsledcích floristické inventarizace vyšších rostlin v CHPV Baba, Praha 6 – Dejvice. - 7 p. + tabulka druhů, ms. [depon. in: rezervační kniha, Středisko AOPK ČR Praha].
- STÖCKLIN J. (2003): Populationsgrösse und Gefährdung typischer Arten von Halbtrockenrasen im Nordwestschweizer Jura. - Bauhinia 17: 51–729.
- STREJČEK J. (1985): Hmyz skalních stepí a lesostepí v Praze. Staletá Praha, 15: 121–150.
- ŠPŘIŘAN, P., MAREK, M. et al. (2000): Květena pražských chráněných území. – Praha.
- ŠTĚPÁNKOVÁ, J., CHRTEK, J. jun. & KAPLAN, Z. [eds] (2010): Květena České republiky. – Vol. 8., Academia, Praha.
- Váňa J. (1994): Mechorosty lokality „Baba“ v Praze 6. - 10 p., ms. [depon. in: rezervační kniha, Středisko AOPK ČR Praha].
- VÁVRA, J. (2004): Klasifikace zvláště chráněných území Prahy na základě rozboru jejich motýlí fauny. – Natura Pragensis 16, Studie o přírodě Prahy: 1–188.
- VESELÝ, P. (2002): Střevlíkovití brouci Prahy (Coleoptera: *Carabidae*). (Die Laufkäfer Prags (Coleoptera: *Carabidae*)). Praha, 167 pp + CD (in Czech and German, English abstract).
- VÍTKOVÁ, M. (2014): Management akátových porostů. Životné prostredie, 2014, 48, 2, p. 81–87.
- VLČEK, V. et al. (1984): Zeměpisný lexikon ČSR Vodní toky a nádrže, Academia 1984.
- Wrage N., Sahin N., Röver K.U., Hofmann M. & Isselstein J. (2006): Zeitliche Verteilung von Nährstoffen auf beweidetem Grünland: Nährstoffverarmung durch Weidehaltung? - In: Die Zukunft von Praxis und Forschung in Grünland und Futterbau. 50. Jahrestagung der Arbeitsgemeinschaft für Grünland und Futterbau der Gesellschaft für Pflanzenbauwissenschaften e.V. in Straubing (Niederbayern), Bayerische Landesanstalt für Landwirtschaft, Schriftenreihe der Bayerischen Landesanstalt für Landwirtschaft, p. 221-224.
- ZIEGLEROVÁ (2008): Monitoring netopýrů na území Prahy
- Zimová K. (2008): Historický vývoj krajiny na modelovém území přírodního parku Šárka- Lysolaje. - 58 p., ms., depon in: Fakulta životního prostředí ČZU Praha.

Web:

BOTANY.CZ: Botany.cz

Česká geologická služba: <http://lokality.geology.cz>

ČÚZK Nahlížení do katastru nemovitostí: <https://nahlizeniidokn.cuzk.cz>

GIS data hranic chráněných území:

– data poskytnutá OCP MHMP (dále lesnické porostní mapy, ortofotomapy 2021)

– https://gis-aopkcr.opendata.arcgis.com/datasets/91b1bb5621ae40a58dfddcc4550e147a_2?geometry=-2.636%2C47.231%2C33.905%2C52.197

AOPK ČR (2021): Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; portal.nature.cz]. [cit. 2021-11-10]

AOPK ČR (2021): Vrstva mapování biotopů. [elektronická georeferencovaná databáze]. Verze 2015. Praha. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR.

[citováno 2021-11-10]. Rozšíření přírodních a přírodně blízkých stanovišť na území ČR.

LHO – lesní hospodářské osnovy: http://eagri.cz/public/app/uhul/ds_lho

Mapový portál AOPK ČR: <http://webgis.nature.cz/mapomat/>

Mapový portál AOPK ČR: <https://aopkcr.maps.arcgis.com/home/index.html>

Mapový portál ÚHÚL: <http://geoportal.uhul.cz/OprlMap> a <http://geoportal.uhul.cz/mapy/mapylho.html>

Archivní mapy Prahy: <https://app.iprpraha.cz/apl/app/ortofoto-archiv>

Portál informačního systému ochrany přírody: https://portal.nature.cz/publik_syst/ctihtmlpage.php?what=3&nabidka=hlavni

Portál NATURA 2000: <http://www.nature.cz/natura2000-design3/hp.php>

Ústřední seznam ochrany přírody (ÚSOP) [online]. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 2012 [cit. 2021-11-10]. Dostupné online

<<http://drusop.nature.cz/>>.

Konzultace, ústní sdělení:

Ing. Jiří Rom, OCP MHMP

Ing. Michal Kubelík, OCP MHMP

4.3 Seznam používaných zkratek

Zkratky dřevin (DB, KL, OS, JIV...) použité v tabulkách a v textu odpovídají příloze č.4 k vyhlášce Mze č. 84/1996 Sb. o lesním hospodářském plánování.

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny

JPRL – jednotka prostorového rozdělení lesa

IUCN – Mezinárodní svaz ochrany přírody a přírodních zdrojů
(*International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources*)

LHP – lesní hospodářský plán

KN – katastr nemovitostí

MO – místní organizace

MŽP – Ministerstvo životního prostředí ČR

OP – ochranné pásmo

OCP MHMP (dříve OOP MHMP) – Odbor ochrany prostředí
Magistrátu hl. m. Prahy

PDS – dřeviny přirozené dřevinné skladby

CDS – dřeviny cílové druhové skladby

PR – přírodní rezervace

PP – přírodní památka

SLT – skupina lesních typů

ÚSES – územní systém ekologické stability

ÚSOP – Ústřední seznam přírody

ZCHD – zvláště chráněné druhy

ZCHÚ, CHÚ – zvláště chráněné území

4.4 Plán péče zpracoval

Ing. Václav Kohlík

– specialista v oblasti ochrany přírody; e-mail: keptn@seznam.cz

Vypracováno v r. 2021; aktuální terénní šetření a průzkumy v průběhu roku 2021.

[Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon)]

5. PŘÍLOHY

Tabulky:

- Příloha T1 – **Popis dílčích ploch a objektů a výčet plánovaných zásahů v nich** (Tabulka k bodům 2.4.2, 2.4.3 a 2.4.4 a k bodu 3.1.2)

Mapy:

- Příloha M1 – **Orientační mapa s vyznačením území** (vložená v kap. 1.2)
- Příloha M2 – **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**
- Příloha M3 – **Mapa dílčích ploch a objektů**
- Příloha M4 – **Mapa Biotopů**

Vrstvy:

- Příloha V1 – Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch

Fotografie:

- vybraná fotodokumentace na konci tohoto plánu péče
- fotodokumentace v počtu cca 20 fotografií na přiloženém CD

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje

TABULKA T1 (k bodům 2.4.2, 2.4.3 a 2.4.4 a k bodu 3.1.2) – Popis dílčích ploch a objektů a výčet plánovaných zásahů v nich

označení dílčí plochy	název	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý plán péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
1	Severní úžlabina		výchozy skalek, teplomilné lemy, nízké xerofilní křoviny (<i>Cotoneaster integerrimus</i> , <i>Rosa gallica</i>) i vysoké křoviny (trnka, hloh, mahalebka, růže šípková); dále chrpa chlumní <i>Centaurea taurifolia</i> , hojně toliko <i>Vincetoxicum hederifolium</i> ; odlišný charakter než zbytek území, floristicky pestřejší, nejspíše i mírně bazické	redukce dřevin o 1/2, optimálně o 2/3; přitom ponechat skalníky a růži keltskou bez zásahu; pastva na volno; alternativou může být pastva koz v oplátku	1	XI.–III.	dle situace
2	Skály a rokle v severní části území		skály s nevelkým podílem dřevin a s různými technickými opatřeními	zamezit šíření křovin, odstraňování výmladků	1	IX.–III.	1 × za 2–3 roky
3	Velká step a skály ve středu území pod zříceninou		na skalách typické společenstvo s tařicí <i>Auðnia saxatilis</i> a kostřavou <i>Festuca pallens</i> ; na temeni stepi s kostřavou walliskou <i>Festuca valesiaca</i> , které jsou dosti sešlapávané a vesměs i značně ruderalizované; v důsledku četných ostrůvků křovin výrazná mezofilizace (zejm. Z část plochy, zde hojně <i>Thinopyrum intermedium</i>). Na skalnatých hřebcích se vyskytují teplomilné lemy s třemdavou <i>Dictamnus albus</i> a s hojným omanem německým <i>Inula germanica</i> . Technická opatření	pastva; odstraňování výhonů (zejm. trnky) šířících se z okolních porostů dřevin; optimálně kosit 2 × ročně třtinu v SV části plochy (u pěšiny)	1	– pastva 1 1/2 července až 1 1/2 října – (VII.–)VIII., dosečení neposeč. pásů na podzim nebo další rok brzy zjara	pastva 1 × ročně sečení 1 × ročně
4	Jižní step		step s řídkou pokryvností bylinného patra (sv. <i>Festucion valesiaca</i>)	pastva	1	– pastva 1 1/2 července až 1 1/2 října	pastva 1 × ročně
5	Nejjížnější step		velmi dobře zachovalá step (sv. <i>Festucion valesiaca</i>) s <i>Festuca valesiaca</i> , <i>Caðex humilis</i> , <i>Stipa capillata</i> ; poměrně hojný nálet mladých dřevin v ploše a zejména v dolním okraji plochy: mléč, růže šípková, hloh	odstranění 2/3 dřevin; pastva	1	– pastva 1 1/2 července až 1 1/2 října – redukce dřevin IX.–III.	–pastva 1 × ročně – redukce 1 × za 2–3 roky

označení dílečků plochy	název	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý plán péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
6	Horní hrany svahu na spraši		zapojený travník podél hrany svahu na spraši s dominantními statnými travami: ovsík <i>Alopecurus pratensis</i> , pýr <i>Thinopyrum</i> <i>intermedium</i> , srha <i>Dactylis glomerata</i> ; v jednom místě obnažený „sprašový“ svah; kavyl <i>Stipa</i> <i>capillata</i> , vzácně chřest <i>Asperula officinalis</i>	pastva; optimálně i seč	1	– pastva 1 ½ července až 1 ½ října – seč (VII.–)VIII., dosečení neposeč. pásů na podzim nebo další rok brzy zjara	–pastva 1 × ročně – seč 1 × ročně
7	Křoviny s převahou trnky		křoviny různého vzrůstu a velikosti s převahou trnky, dále hloh, růže šípková, místy jasan a bez černý (křovina přiléhající z JV ke zřícenině)	minimální varianta: zabránit rozšiřování křovin (zejm. odstraňování výhonů křovinořezem); optimální varianta: redukovat křoviny na ½ stávající rozlohy	1	IX.–III.	1 × za 2–3 roky
8 11	Porosty dřevin pod skalami		pásky dřevin (zejm. mladé jasanů, méně babyky) pod dvěma skalními výchozy v jižní polovině území	odstranění dřevin; alternativou může být pastva koz v oplůtku	2	IX.–III.	1 × za 2–3 roky
9	Velká plocha s odstraněným akátem		plocha s vykácenými akáty (cca 2006 a cca 2019) s pařezy cca 0,5–1 m a s aplikací herbicidu; ponechány hrušně	údržba travníku pastvou, případně vyžínáním	1	– pastva 1 ½ července až 1 ½ října	–pastva 1 × ročně
10	Les v jižní části území		v jižní a východní části hojně akát (60 %) a jasan (včetně statných ex.), příměs stromového hlohu, velkých dubů letních, habru, mléče, lísky; na zbytku plochy jasanů a/nebo křoviny (hloh, růže); podrost chudý, pod jasanů nitrofilní: např. vlaštovičník <i>Chelidonium majus</i> , mahónie <i>Mahonia aquifolium</i>	ponechat bez zásahu; v dlouhodobém horizontu postupně eliminovat akát – vzhledem k jeho extrémní výmladnosti po pokácení doporučujeme spíše nechat stávající jedince dožít, eliminovat nové jedince akátu	–	–	–
11	Jasanová rokle pod skálou		rokle s dominantním jasanem na severním okraji lesa pod velkou skálou s xerotermními skalními společenstvy, která je přistiňována stromy	v minulém období zde již proběhla redukce dřevin (z úpatí skály); v minimální variantě ponechat bez zásahu (pouze odstranit výmladky po předchozí redukci); v optimální variantě pokračovat v redukci stromů (pokácet další řadu stromů na okraji porostu)	1	IX.–III.	dle potřeby
12	Místo s odstraněním akátu u plotu zahrady		proběhla likvidace akátu	odstraňování výmladků	1	IX.–III.	dle potřeby
13	Porost dřevin na lesní půdě		různě starý nálet jasanu (převažují stromky do 20 let), příměs hlohu	ponechat bez zásahu	–	–	–
14	Nálet dřevin – hrušně		trnka a hojný nálet jasanu, skupinka starých hrušní	odstranit všechny jasanů, redukovat trnku o ½, ponechat hrušně	2	IX.–III.	dle potřeby
15	Nálet dřevin – babyka		porost odumírající babyky, méně též hloh	v minimální variantě bez zásahu; v optimální variantě redukovat rozlohu	3	IX.–III.	dle potřeby

označení dílečků plochy	název	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý plán péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
16	Mezofilní trávníky podél JZ okraje území		zčásti sečené trávníky v okrajové části ZCHÚ (zčásti již vně); intenzivní vliv venčení psů (výkaly); představuje velmi potřebné „nárazníkové pásmo“, výskyt ještěřky zelené	Eliminovat vyvážení zahradního odpadu (situace se oproti minulému období patrně dost zlepšila); plochu je možné kosit (zajišťuje patrně městská část) a odstraňovat dřeviny	1	– dřeviny IX.–III.	– dřeviny dle potřeby

naléhavost – stupně naléhavosti jednotlivých zásahů pro období platnosti plánu péče se uvádí podle následujícího členění:

- 1. stupeň** – zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany)
- 2. stupeň** – zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu)
- 3. stupeň** – zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany v období platnosti plánu péče, jeho provedení však povede k jeho zlepšení)

